

பிரதேச அபிவிருத்தி நிலையம்

14

மாகாண சபைகள்
கட்டமைப்புகளும் அமைப்பு முறையும்

பிரதேச அபிவிருத்திக் கற்கைகள் நிலையம்
அதிகாரப் பகிர்வு, அபிவிருத்தி, சுற்றாடல்
தொடர்பான கற்கைகளையும், நடவடிக்கைகளையும்
முன்னேற்றுவதற்கு தன்னை அர்ப்பணித்துள்ள
ஓர் அரசு - சாரா அமைப்பாகும்.

மாகாண சபைகள்
கட்டமைப்புகளும் அமைப்பு முறையும்

அசோகா எஸ். குணவர்த்தன

மாண்புமிகு தானிய
யாழ்ப்பாணம்

தமிழாக்கம் :
என். சுப்பிரமணியம்

தமிழாக்க இணைப்பாளர் :
பேராசிரியர் எஸ். சந்திரசேகரம்

இலங்கை
- 1991 -
(ஒக்டோபர்)

2016.12.12

ஆசிரியர் பற்றி

திரு. அசோகா எஸ். குணவர்தன இலங்கை நிருவாகச் சேவையிலுள்ள ஒரு சிரேட்ட அதிகாரி. இவர் மாகாண சபைகள் அமைச்சிலும் மாகாண சபைகள் இராஜாங்க அமைச்சிலும் மேலதிக செயலாளராகவும் பின்னர் மாகாண சபைகள் கருத்திட்ட அமைச்சின் செயலாளராகவும் கடமையாற்றியுள்ளார். இப்பொழுது உலக வங்கி நிதி உதவியுடன் நடைபெறும் ஓர் உள்ளூர் ஆட்சிக் கருத்திட்டத்தின் நகர நிகழ்ச்சிப் பிரிவின் கருத்திட்டப் பணிப்பாளராக இருக்கின்றார்.

திரு. குணவர்த்தன (பேராதனை/இலங்கை) கலைமாணிப் பட்டதாரியாவார். மேலும், அபிவிருத்தி நிருவாகத்தில் (லீட்ஸ், ஐக்கிய இராச்சியம்) பட்டப் பின் டிப்ளோமா (புதிய இங்கிலாந்து, அவுஸ்திரேலியா) சமூகவியல் முதுமணி தகைமைகளையும் பெற்றுள்ளார். இலங்கை அபிவிருத்தி நிருவாக நிறுவனத்தின் சிரேட்ட பீட உறுப்பினராகவிருந்ததுடன் இப்பொழுது இந்நிறுவனத்தின் பொது முகாமைப் பிரிவின் தலைவராகவும் உள்ளார்.

பிரதேச அபிவிருத்தி ஆய்வு நிலைய ஒரு பொருள் தொடர் வெளியீடுகள்

'ஒரு பொருள் தொடர் வெளியீடுகள்' இலங்கையின் மாகாண சபைகள் சம்பந்தமான அதிகாரமாற்றத்தோடு தொடர்புடையனவாயும், பொதுவான மற்றும் விசேட தன்மையான முக்கிய விடயங்கள் பற்றியனவாயுமுள்ள ஆராய்ச்சி முடிவுகளாகக் கொண்டுள்ளன. இவை கவனமாகவும் சுருக்கமாகவும் உயர் தொழில் முறையிலும் தயாரிக்கப்படுவனவாகும்.

இவை கொள்கை வகுப்போர், செயற்படுத்துவோர் பொது மக்கள் ஆகியோர் மனதில் எழுந்துள்ள அல்லது எழக்கூடிய வினாக்களுக்கு விடை கூறும் நோக்கமுடையன.

இத்தொடர் வெளியீடுகளைத் தயாரிப்பவர்களிடையில் நெருங்கிய ஒத்துழைப்பும் பரஸ்பர ஆதரவும் நிலவி வருகின்றனவாயினும் ஒவ்வொரு வெளியீட்டுக்கும் அந்தந்த ஆசிரியரே பொறுப்புடையவராவார் என்பதையும் இவற்றில் தெரிவிக்கப்படும் கருத்துக்கள் முழுவதும் கட்டாயமாக பி.அ.ஆ. நிலையத்தின் கருத்துக்களே எனக்கொள்ளலாகாது என்பதையும் வலியுறுத்திக் கூற வேண்டியுள்ளது.

ஆசிரியர் பற்றி

மகனும்புகழிட்டு நடாது நன்றாய் துது மனதை மந்த நீதருகினை. அந்நீர்
மந்த அந்நீர் மந்த அந்நீர் மந்த அந்நீர் மந்த அந்நீர் மந்த அந்நீர் மந்த அந்நீர்
மந்த அந்நீர் மந்த அந்நீர் மந்த அந்நீர் மந்த அந்நீர் மந்த அந்நீர் மந்த அந்நீர்
மந்த அந்நீர் மந்த அந்நீர் மந்த அந்நீர் மந்த அந்நீர் மந்த அந்நீர் மந்த அந்நீர்
மந்த அந்நீர் மந்த அந்நீர் மந்த அந்நீர் மந்த அந்நீர் மந்த அந்நீர் மந்த அந்நீர்
மந்த அந்நீர் மந்த அந்நீர் மந்த அந்நீர் மந்த அந்நீர் மந்த அந்நீர் மந்த அந்நீர்
மந்த அந்நீர் மந்த அந்நீர் மந்த அந்நீர் மந்த அந்நீர் மந்த அந்நீர் மந்த அந்நீர்

இது வெளி வருவதற்குத் தனிப்பட்ட பலரதும் சில குழுக்களினதும் உதவியும் போட் அறநிலையம், பிரடெரிக் இபேட் ஸ்டிப்தங் நிறுவனம் ஆகியவற்றுடன் உடன் ஒத்துழைப்பும் கிடைத்துள்ளன.

மகனும்புகழிட்டு நடாது நன்றாய் துது மனதை மந்த நீதருகினை. அந்நீர்
மந்த அந்நீர் மந்த அந்நீர் மந்த அந்நீர் மந்த அந்நீர் மந்த அந்நீர் மந்த அந்நீர்
மந்த அந்நீர் மந்த அந்நீர் மந்த அந்நீர் மந்த அந்நீர் மந்த அந்நீர் மந்த அந்நீர்
மந்த அந்நீர் மந்த அந்நீர் மந்த அந்நீர் மந்த அந்நீர் மந்த அந்நீர் மந்த அந்நீர்
மந்த அந்நீர் மந்த அந்நீர் மந்த அந்நீர் மந்த அந்நீர் மந்த அந்நீர் மந்த அந்நீர்
மந்த அந்நீர் மந்த அந்நீர் மந்த அந்நீர் மந்த அந்நீர் மந்த அந்நீர் மந்த அந்நீர்
மந்த அந்நீர் மந்த அந்நீர் மந்த அந்நீர் மந்த அந்நீர் மந்த அந்நீர் மந்த அந்நீர்
மந்த அந்நீர் மந்த அந்நீர் மந்த அந்நீர் மந்த அந்நீர் மந்த அந்நீர் மந்த அந்நீர்

பொருளடக்கம்

பக்கம்

- i. பன்முறைப்படுத்தலை நோக்கி : சமூக, அரசியல்
தொடர்புகள் 01
- ii. அதிகார மாற்றங்கலுக்காகிய கட்டமைப்பு :
மாகாண சபை முறைமை 06
- iii. அதிகார மாற்றத்தை ஒழுங்கமைத்தல் :
பங்குடைமை முறைமை 19
- iv. அதிகார மாற்றத்தை நிறுவனமயமாக்கல் :
சில அரசியல், நிருவாக அக்கறைகள் 26
- vi பங்குடைமைச் செயற்படச் செய்தல் :
வருங்காலத்திற்காய் கடப்பாடு 31

வகக்-பாஸ்யாபி

வகக்-ப

10	: கயகிரக-கயக : கிரகஸி மகாத்-பிரகஸ்யகப	i
30	: பாயகபக மகிகககககககககக காககிரக	ii
91	: க்ஷகிவகககககக கககககககக காககிரக	iii
35	: கககககககககககக கககககககக காககிரக	vi
78	: க்ஷகிவகககககக கககககககக காககிரக	iv

மாகாண சபைகள்

கட்டமைப்புகளும் அமைப்பு முறையும்

1. பன்முகப்படுத்தலை நோக்கி : சமூக, அரசியல் தொடர்புகள்

குடியேற்ற நாட்டு ஆட்சியிலிருந்து விடுபட்ட இலங்கை பல்லினங்களும் ஏற்றுப் பங்குபற்றக் கூடிய பொருத்தமான ஒரு ஜனநாயக அமைப்பு முறையை வகுக்கும் முக்கிய விடயம் குறித்து தொடர்ந்து போராடி வந்திருக்கின்றது. பிரித்தானியர் அறிமுகப்படுத்திய மத்திய மயமான அரசியல் முறைமையும் நிருவாக நிறுவனங்களும் மக்களின் சமூக, அரசியல் வேணவாக்களை திருப்திபடுத்துவதற்குப் போதியனவாக விருக்கவில்லை. பன்முகப்படுத்தப்பட்ட ஒரு முறைமை தேவையென்பது ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட பொழுதும் அதன் வடிவம், உள்ளடக்கம் ஆகியன எவ்வாறிருத்தல் வேண்டும் என்பன பற்றிப் பெரும் விவாதங்கள் நடைபெறவும் வன்முறைச் சம்பவங்களும் சமூக சச்சரவுகளும் திரும்பத் திரும்ப ஏற்படவும் காரணமாயின. ஆகவே, மக்களின் அரசியல் கோரிக்கைகளையும் அபிலாசைகளையும் திருப்திப்படுத்தக்கூடிய அரச-நிருவாக நிறுவன முறைமை ஒன்று இலங்கை அரசியலில் நாடு தொடர்ந்து வாழ்வதன் பொருட்டு, அடிப்படைத் தேவையாகவுள்ளது.

பல்லினச் சமூகம்

இலங்கை இன, மொழி, மத, சாதிப் பிளவுகளினால் தன் மக்களை பல குழுக்களாகப் பிரித்துக்கொண்டுள்ள பல்லினச் சமுதாயமாகும். பெரும்பாலான இந்தப் பிளவுகள் பிரித்தானியர் காலத்திற்கு முன்பிருந்தே நிலவி வருகின்றன. எனினும் குடியேற்ற கால அனுபவங்கள் நிலைமையை மேலும் சிக்கலாக்கி விட்டன.

இந்த நிலைமை சமூக, பொருளாதார வேறுபாடுகளைப் புதிய வழிகளில் உருவாக்கிவிட்டது. ஆங்கிலக் கல்வி புதிய நிருவாகப் பதவிகளுக்கு வழிகோலியது. அதே நேரத்தில் புதிய பொருளாதார நடவடிக்கைகள் செல்வம் ஈட்டுவதற்காய புதிய வழிகளைத் திறந்து ஒரு புதிய சிறப்புக் குழுவினரையும் உருவாக்கின. இந்த மாற்றங்களினால் பாதிக்கப்படாத பின் தங்கியவர்களின் பொருளாதார வளங்கள் அவர்களின் சமூகப்படி மரபில் தங்கியிருந்தன. இச்சமூகப்படி மரபு பெரும்பாலும் அவர்களின் சாதியில் தங்கியிருந்தது.

இந்த நிலைமைகளின் விளைவாக சமூக-கலாச்சார அக்கறைகள், தேவைகள், எதிர்பார்ப்புகள், வேணவாக்கல்கள் ஆகியன பல்வேறு வகைப்படலாயின.

பொதுசன நூலகம்
யாழ்ப்பாணம்

இவையாவும் பெரும்பாலான இன, மொழி, சமயத் தொகுதிகளுக்கிடையில் நிலவுகின்றன. இவ்வாறு பல்வகைப்பட்ட சமூக-கலாச்சார கருத்துக்களும் நடைமுறைகளும் உண்டு; இவை ஆட்சி முறைமையில் இடம் பெறுதல் வேண்டும்.

ஒருங்கிணைதல், கருத்தொருமைப்பாட்டின் மூலம் பொருளாதார அபிவிருத்தி

பிரித்தானியர் அறிமுகப்படுத்திய அரசியல் மற்றும் நிருவாக நிறுவனங்கள் அரசியல் ஒருங்கிணைப்பையும் சட்டம் மற்றும் ஒழுங்கு ஆகியவற்றை உறுதிப்படுத்துவதையும் நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தன. அரசியல் ஒருங்கிணைப்பும் கருத்தொருமைப்பாடும் இந்த முறைமைக்குள் உள்ளூர் உயர் வகுப்பினரைக் கூட்டி வைத்துச் சேர்த்துக்கொள்வதன் மூலம் ஏற்படுத்தப்படுகின்றன.

மட்டுப்படுத்தப்பட்ட சுய-ஆட்சியிலிருந்து சுதந்திரம் வரையும், பின்னர் சுதந்திரத்துக்குப் பிற்பட்ட காலத்திலும் ஓர் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட ஆட்சி எவ்வாறு நலன்புரி அரசாக மாறியது என்பதையும் மத்தியமயமான நிருவாகம் விரிவடைந்து வந்த நலன்புரி அரசின் மீது எவ்வாறு மேலாதிக்கம் செலுத்தியது என்பதையும் கவனிக்கலாம். அறுபதாம் ஆண்டுகளிலேற்பட்ட பொருளாதார நெருக்கடியின் விளைவாக பொதுநலன், வளர்ச்சி ஆகியவற்றுடன் கூடிய வளர்ச்சி நோக்கங்கள் முக்கியத்துவம் பெறலாயின. எழுபதாம் ஆண்டுகளிலும் இந்த நெருக்கடி தொடர்ந்திருந்தமையினால் பொருளாதாரத்தை முகாமை செய்வதற்கு அரசு தன் செயற்பாடுகளைத் திருத்தமான முறையில் நடத்த முயன்றது.

சிரமமான நிலையிலிருந்து அபிவிருத்தி பணிகளுக்கு மாறுவதற்கு அரசு உபகரணங்கள் துரிதமாக விரிவடையச் செய்யப்பட்டன. அரசாங்க நிறுவனங்களும் மற்றும் துணை அரசமைப்புகளும் மாவட்ட மட்டத்திலுள்ள பல உள்ளூர் அலுவலகங்கள் மூலம் இயக்கலாயின. இவை அபிவிருத்திக்காகிய வளங்களை அரசாங்கத்தின் நிகழ்ச்சித் திட்டத்தின்படி பயன்படுத்துவதற்குப் பொறுப்புடையனவாயிருந்தன.

ஒழுங்கு முறை நெருக்கடியும் சீர் திருத்தமும்

ஆதி நிருவாகச் சீர்திருத்தம் முயற்சிகளின் போது அபிவிருத்தி நிகழ்ச்சித் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு முக்கியத்துவமளிக்கப்பட்டது. இந்த முயற்சிகள் அரசாங்க நிர்வாகத்தைப் பரவலாக்க பிரதேச ஒருங்கிணைப்புடன் மேற்கொள்ளப்பட்டன. முன்னர் பிரதேச ரீதியில் அமைந்திருந்த முடியாட்சி முறைமை பின்னர் அரசாங்க அதிபர், உதவி அரசாங்க அதிபர்களின் கீழ், ஒற்றையாட்சி முறை சார்ந்த மாகாண மாவட்ட ரீதியிலான மத்தியமயமான அதிகாரத்துக்குள் செயற்படுத்தப்பட்டது.

மாவட்ட நிருவாகத்தில் கிராமமட்ட அமைப்புகள் முக்கியமான கூறுகளாயின. இவை திணைக்களத்தின் நிகழ்ச்சித் திட்டத்தில் பங்களித்து ஒத்துழைப்பனவாகும். இந்த அமைப்புகளில் பதவிகளைப் பெற்ற புதிய கிராமமட்ட உயர்குழுவினர், உத்தியோகப்பற்றற்ற கிராமமட்ட ஆளும் குழுவினர் ஆயினர்.

குடியேற்ற நாட்டு ஆட்சியிலிருந்து புதிய நாடுகளில் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்ற உயர் வகுப்பினருக்கும் மக்களுக்குமிடையில் சமூக, கலாசார இடைவெளி தோன்றலாயிற்று. இலவசக் கல்வி முறைமை, சமூக, பொருளாதார வாய்ப்புகளுக்கு வழி வகுத்த போதிலும் பொருளாதாரம் தேங்கி நின்றமையினாலும் அரசியல், நிருவாக முறைமைகள் உயர் வகுப்பினரின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் வந்தமையினாலும் சமூக முன்னேற்றம் பரவலாக ஏற்படவில்லை. கிராம இளைஞர் ஓரம் காட்டப்பட்டமையினாலேயே 1971 - ம் ஆண்டின் கிளர்ச்சியேற்பட்டது.

இந்த இளைஞர் கிளர்ச்சி சமூக ஒருங்கிணைப்பிலேற்பட்ட இடை வெளியையும் சமூக, பொருளாதார அபிவிருத்தியின் அவசரத் தேவையையும் எடுத்துக் காட்டியது. மேலும், நிருவாகம் சமூகத்திலிருந்து தூர இருந்தது என்பதையும் ஓரமாக்கப்பட்ட தொகுதிகளின் தேவைகளை இது கவணிக்கவில்லை என்பதையும் காணக் கூடியதாக இருந்தது. இந்தப் புதிய நிலைமையின் விளைவாக அரசியல் தலைமைத்துவம், மாவட்ட நிருவாகக் கட்டுப்பாடு ஆகியவற்றின் முக்கியத்துவம் உணரப்பட்டது.

பன்முகப்படுத்தல் என்ற உபாயம் நிகழ்ச்சித் திட்டங்களை மாவட்டங்களில் ஒருங்கிணைத்து நிறுவனப்படுத்தத் தவறிவிட்டது. நிகழ்ச்சித் திட்டங்கள் அரசாங்க அதிபர்களின் தனிப்பட்ட முனைப்பிலும் தலைமைத்துவத்திலும் தங்கியிருந்தன. முக்கிய அரசாங்க திணைக்களங்கள் திணைக்கள ரீதியாக செயல்படுத்த கவனம் செலுத்தியதேயொழிய மாவட்ட அடிப்படையில் பரவலாக்க முயலவில்லை. தீர்மானங்கள் செய்வதில் மாவட்டங்களுக்குப் பங்கிருக்கவில்லை. நிகழ்ச்சித் திட்டங்களை பன்முகப்படுத்தல் என்பது பெரும்பாலும் நிருவாகச் சம்பந்தமானதாகவிருந்ததேயல்லாமல் அதில் உள்ளூர் மட்டத்திலான அரசியல் ஈடுபாடு அதிகமிருக்கவில்லை.

அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளில் அரசியல், நிருவாக செயற்பாடுகள் ஒன்றோடொன்று சேர்ந்திருத்தல் வேண்டுமென்பது உணரப்பட்டது. இவ்வாறு இரண்டும் சேர்ந்திருப்பதற்கு வேண்டிய அடிப்படையை எழுபதாம் ஆண்டுகளில் இயங்கிய மாவட்ட அரசியல் அதிகாரி என்ற பதவியும் பின்னர், என்பதாம் ஆண்டுகளில் உருவாக்கப்பட்ட மாவட்ட அமைச்சு என்ற அமைப்பும் ஏற்பாடு செய்தன.

உள்ளூர் மட்டச் செய்பாட்டைப் பரவலாக்குவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளும் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன. பன்முகப்படுத்தப்பட்ட வரவு செலவுத் திட்டம், உள்ளூர் மட்ட அபிவிருத்தி வேலைகளுக்கு உதவக் கூடிய உள்ளூர் மக்களையும் வளங்களையும் திரட்டுவதற்கு அரசியல் தலைமைத்துவத்திற்கு உதவியளித்தது.

உள்ளூர் ஆட்சிமுறை எழுச்சியற்ற நிலையில்

நிர்வாகத்தில் தீவிர மாற்றங்கள் ஏற்பட்ட போதிலும், இந்நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் நிறுவப்பட்ட உள்ளூர் ஆட்சி முறையின் அமைப்பு, பங்களிப்பு, பணி ஆகியன மாறாமலேயிருந்தன. என்பதாம் ஆண்டுகளில் உள்ளூராட்சி நிர்வாகத்தில் சில மாற்றங்கள் செய்யுமுகமாக பட்டின சபைகள், கிராமச் சபைகள் ஆகியவற்றுக்குப் பதிலாக மாவட்ட அபிவிருத்திச் சபை, பிரதேச சபை, கிராமோதய மண்டலம் என்பன நிறுவப்படலாயின.

உள்ளூராட்சியை முக்கிய அபிவிருத்தி நிர்வாகத்துடன் கொண்டுவரச் செய்யப்பட்ட பரிசோதனை தோல்வி கண்டது. மத்தியமயமாக்கப்பட்ட அரசியல் அதிகாரமும் உயர் அதிகாரிகளின் அரசியலும் உள்ளூராட்சியை முக்கிய மாவட்ட அபிவிருத்தி நிர்வாகத்திலிருந்து தூர வைத்திருந்தன. ஒன்றன் பின் ஒன்றாக வந்த அரசாங்கப் பொது மக்களின் பங்களிப்புத் தேவையெனக் கூறி வந்தபொழுதிலும் தெரிவு செய்யப்பட்ட உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களுக்கு அபிவிருத்தி முயற்சிகளில் பங்களிக்கப்படவில்லை.

இளைஞர்களுக்கிடையில் அமைதியின்மை ஏற்படுவதற்குரிய காரணங்கள் பற்றிய ஆராய்ந்த ஜனாதிபதி ஆணைக்குழு கிராம, தோட்ட மட்டங்களில் தகுந்த கிராமமட்ட நிறுவனங்கள் இல்லாமையினாலேயே கிராமச் சமுதாயங்கள் தூர ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன எனக் குறிப்பிட்டுள்ளது. கிராம மட்டங்களில் நடைபெற்ற பல பரிசோதனைகளும் புதுமுறைகளும் இந்த நிலையங்களைப் பலமடையச் செய்வதற்குப் பதிலாக அவை அழிவதற்கு ஏதுவாகவிருக்கின்றன எனவும் ஆணைக்குழு தெரிவித்துள்ளது. உள்ளூர் மட்டத்தில் சனநாயக முறையான அமைப்புகளை உருவாக்கி, கிராம சமுதாயம் ஒன்றிணைந்து கூட்டுத் தீர்மானங்களைச் செய்யக்கூடிய ஏற்பாடுகளைச் செய்வது முக்கியமாகும் என்பது இந்த ஆணைக்குழுவின் கருத்தாகும்.

காப்பாளர் முறைமையும் சமூக ஒதுக்கலும்

சமூக, பொருளாதாரத் துறைகளெங்கும் அரசு உபகரணங்கள் பரவியிருப்பதால் அரசாங்க நிர்வாக முறைமையே வங்களைப் பகிர்ந்தளிப்பதற்காகிய ஒரேயொரு வழியாக விளங்குகிறது. இதனால் இந்த வளங்களை இலகுவாகப் பெற முடியாது. இவை கிடைப்பதும் அரிதாகி வருகிறது. அதே வேளை இவற்றை மரபு வழியில் அல்லது

சந்தையில் பெற முடியாத கொள்கை அளவில் அரசே வளங்களைப் பகிர்ந்தளிக்கின்றது.

முக்கியமான விடயம் வளங்களையடையும் வழியாகும். வளங்களினால் பயனடைய விரும்புவோர் அவற்றைப் பெறுவதற்கான சரியான தொடர்பிலும் தீர்மானத்தைப் பெறுவதிலுமே பிரச்சினைகளுண்டு. சம்பந்தப்பட்ட அமைப்புமுறை, ஒப்படைக்கும் நிகழ்ச்சித் திட்டம் ஆகியன சம்பந்தமான நிருவாக பிரச்சினைகளுமெழக் கூடும். ஒதுக்கீடு செய்யும் முறைமைக்கும் அவற்றால் பயனடைவோருக்குமிடையிலான புதிய உறவுகளை நிறுவன முறைப்படுத்துவது முக்கியமாகும். எனவே, முகாமை அபிவிருத்தியில் பன்முகப்படுத்தும் விடயம் முக்கிய இடத்தைப் பெறுகிறது.

வளங்களை ஒதுக்கீடு செய்யும் முறைமை அரசியல் மயப்படுத்தப்படுவதனால் அரசியல் செல்வாக்குள்ள ஊழியர் நிருவாக முறையுட் புகுந்து பன்முனைப்படுத்தலை ஒரு காப்பாளர் முறைமையாக மாற்றியுள்ளார். பன்முனைப்படுத்தல் சம்பந்தமாக மேற்கொள்ளப்பட்ட பல நடவடிக்கைகள் பரந்த அளவில் தீர்மானங்கள் செய்வதற்கோ, வளங்கள் சம்பந்தமான அதிகாரத்தையும், கட்டுப்பாட்டையும் மீளப் பகிர்ந்தளிப்பதற்கோ உதவவில்லை. அரசியல் செல்வாக்குள்ள ஊழியரே வளங்களைப் பயன்படுத்தும் வாய்ப்புகளைத் தீர்மானித்தனர்.

இத்தகைய நிலைமை காரணமாகவே வடகிழக்கிலுள்ள தமிழர்களும் பின்னர் சிங்கள இளைஞர்களும் அரசின் மீது வெறுப்புக் கொண்டு சமூக ரீதியான அரசாங்கத்தை எதிர்க்கலாயினர். அரசு நலன்புரி முறைமை பாகுபாடு காட்டுவதாகவும் தம்மை ஓரப்படுத்துவதாகவும் இவர்கள் உணர்ந்தனர்.

சமூக, அரசியல் சூழ்நிலை

பன்முகப்படுத்தல் என்பது நிருவாகச் செயற்பாடு மாத்திரமன்று. இதில் சமூக அரசியல் சார்ந்த அடிப்படை விடயங்களுண்டு. நிருவாகப் பன்முகப்படுத்தலில் தத்துவமும் அதிகாரமும் பங்கீடு செய்யப்பட்டு, சமூக, அரசியல் விடயங்களில் தீர்மானம் செய்யும் பொழுது மக்களும் ஈடுபடுத்தப்படுவார்கள்.

நாட்டின் வளங்களைப் பங்கீடு செய்யும் பொழுது முக்கிய நோக்கம் கூடிய நியாயமான முறையில் செயற்படுவதாகும்.

அதிகார மாற்றங்கலுக்காகிய கட்டமைப்பு :-

மாகாண சபை முறைமை

நிருவாக அதிகாரத்தைப் பரவலாக்க வேண்டிய அவசர தேவையேற்பட்டது. அபிவிருத்திச் சபைகள் கருத்தியலான பன்முகப்படுத்தலைச் செய்வதற்குப் போதியனவாக இருக்கவில்லை. வட கிழக்கு மாகாணங்களிலுள்ள தமிழர்களின் கோரிக்கைகளாகிய பிரதேச நடுநிலையம், உள்ளூர் சுயாட்சி ஆகியவற்றைத் தீர்த்து வைப்பதற்கும் அபிவிருத்திச் சபைகள் உதவவில்லை. அதிகார மாற்றத்துறையில் உருப்படியான கணிசமானமுறைமை மாற்றம் செய்யவேண்டியிருந்தது. மாகாண சபைகள் மூலம் பிரதேச சுயாட்சி ஏற்படுத்தித் தமிழர்கள், தூர விலகிச் செல்வதையும் ஓராட்சி முறையிலிருந்து வெளியேறுவதையும் தடுக்கலாமெனக் கருதப்பட்டது.

மாகாண சபைகள் மூலம் தத்துவம், அதிகாரம் ஆகியவற்றை மாற்றிக் கொடுப்பது இலங்கையின் அரசியல், சமூக நிறுவனங்களின் வளர்ச்சியில் ஒரு பெறும் வரலாற்று நிகழ்ச்சியாகும். இது மாகாணங்களுக்கென ஒதுக்கப்பட்ட விடயங்கள் சம்பந்தமான கருமங்களைத் திட்டமிடல், அவர பற்றிய முடிவுகளை மேற்கொள்ளல், அவற்றை முகாமை செய்தல் ஆகிய அதிகாரங்களை மாற்றிக் கொடுப்பது பற்றிய விடயமாகும்.

அதிகார மாற்றலின் தன்மையும் நோக்கெல்லையும்

அரசியல் யாப்புக்குச் செய்யப்பட்ட ஒரு திருத்தத்தின் படியே மாகாண சபைகள் அமைக்கப்பட்டன. அதிகார மாற்றுத் திட்டத்தின் நோக்கம் மாகாண மட்டத்தில் சட்டவாக்கம், நிறைவேற்றம், நிதி சம்பந்தமான தகுதி வாய்ந்த பிரதேசங்களை உருவாக்குவதாகும். அதிகார மாற்றக் கட்டமைப்பின் அடிப்படையில் மாகாணங்களுக்காய விடயங்கள், கருமங்கள் வெவ்வேறாகக் காட்டப்படும். அரசாங்கத்துக்கும் மாகாண சபைகளுக்குமிடையிலான வெவ்வேறு விடயங்களும், கருமங்களும் அரசியல் யாப்பின் ஒன்பதாம் அட்டவணையில் மூன்று பட்டியல்களாகக் காட்டப்பட்டுள்ளன. மாகாண சபைகளுக்கான பட்டியலில் (பட்டியல் - 1) அதிகார மாற்றம் செய்யப்பட்ட விடயங்களும் கருமங்களும் அடங்கும். ஒதுக்கப்பட்ட பட்டியலில் (பட்டியல் 2) அரசாங்கத்துக்கு ஒதுக்கப்பட்ட விடயங்களின் பரப்பு தரப்பட்டுள்ளது. (இதில் எல்லா விடயங்களும் கருமங்களும் பற்றிய தேசியக்கொள்கையும் அடங்கும். அரசாங்கத்துடன் ஒருங்கிணைந்து பங்குபற்ற வேண்டிய விடயங்கள் ஒருங்கிணைந்த பட்டியலில் (பட்டியல் 3) கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. மாகாண சபைகளுக்காகிய பட்டியலில் அல்லது ஒருங்கிணைந்து செய் வேண்டிய பட்டியலில் இடம் பெறாத விடயங்கள் அல்லது கருமங்கள் யாவும் அரசாங்கத்தின் கடமைகளுள் வருவனவாகும்.

பட்டியல் 1 அல்லது பட்டியல் 3 இல் தெளிவாகக் காட்டப்பட்டுள்ள விடயங்களும், கருமங்களும் மாத்திரமே அதிகார மாற்றம் செய்யப்பட்டனவாகும். இவ்விரண்டு பட்டியலிலுள்ள விடயங்கள், விளக் கமளிக் கப் படாமலும் இருப்பது போலல்லாமல் முழுமையானவையாகவோ, எல்லாம் அடங்கியனவாகவோ இல்லை.

ஆகவே ஒரு மாகாண சபையின் அதிகார எல்லையை நிர்ணயிக்கும் பொழுது இந்த மூன்று பட்டியல்களையும் ஒன்றோடொன்று தொடர்புபடுத்திப் பார்த்து அரசாங்கத்துக்கு எவை ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன என்பதைத் தீர்மானித்தல் வேண்டும்.

மாகாண சபைகளுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட விடயங்களும் கருமங்களும் அந்தந்தப் பிரதேச மக்களுடன் நேரடியாகத் தொடர்பு கொண்டுள்ளனவையாகும். சமுதாயத்திற்கு வேண்டிய அடிப்படைச் சேவைகளை வழங்குவதே மாகாண சபைகளின் பொறுப்புகளாகும்.

இவற்றைப் பின்வருமாறு வகுக்கலாம் :-

1. பொது ஒழுங்கு, நிருவாகம்

மாகாண அலுவல்கள்

பொலிசாரும் பொது ஒழுங்கும்; உள் னூராட்சி; முக்கிய பதிவுகள்; கிரமங்களுக்கும், பட்டினங்களுக்கும் பெயரிடுதல்; விழாக்களும் பொருட்காட்சிகளும்.

2. மாகாணத் திட்டமிடல்

மாகாண பொருளாதாரத் திட்டங்களை வகுத்தலும் அவற்றைச் செயற்படுத்தலும்; முன்னேற்றக் கட்டுப்பாடு, கண்காணித்தல்; மதிப்பீடு செய்தல், தரவுகளும் தகவலும்.

3. நிதி

வகுக்கப்பட்டுள்ள வரிகள்; விடயங்கள் சம்பந்தமான கட்டணங்கள்; பாராளுமன்ற அனுமதியுடன் கடன் பெறுதல்; மாகாண கடன்

4. பொருளாதார, சமூக

சேவைகள்

கமத்தொழிலும் கமநல சேவைகளும்; காணி அபிவிருத்தி, விலங்கு வளர்ப்பு; கடற்றொழில்; கைத்தொழில்கள்; சுகாதாரம்; கல்வி; சமூக சேவைகளும் புனர் வாழ்வளித்தலும்.

5. நிறுவனங்கள், மனித, வளங்கள், கிராம அபிவிருத்தி
கிராம அபிவிருத்தி; கூட்டுறவு நிறுவனங்கள்; சந்தைகள்; வேலைவாய்ப்பு; வேலை வழங்கத் திட்டமிடல் மற்றும் மனிதவள அபிவிருத்தி
6. உள்ளமைப்பு, நகர அபிவிருத்தியும் சூழலும்
நீர் ப்பாசனம்; பெருந்தெருக்கள்; வீடமைப்பும், நிர்மாணமும்; போக்குவரத்து; மின்சாரம்; வாடி வீடுகளும் பங்களாக்களும்; நில அளவையும் சுற்றாடலும்.
7. வியாபாரம், வர்த்தகம், உணவு பகிர்ந்தளித்தல்
மாகாணத்துள் உணவு வழங்கல்; வியாபாரமும் வர்த்தகமும்; மாகாண முயற்சிகள்; சுற்றுப்பயணம்; விலைக் கட்டுப்பாடு; நுகர்வோர் பாதுகாப்பு
8. கலாச்சாரமும் விளையாட்டும்
தொல்பொருள் தலங்கள்; நூல் நிலையங்களும் அரும் பொருட் சாலைகளும்; கலைகள்; பொதுசனத் தொடர்புச் சாதனம்; விளையாட்டு
9. மாகாண நடவடிக்கைகளை ஒழுங்குபடுத்தல்
கட்டமைப்புகளும் கூட்டாகவன்றியுள்ள அமைப்புகளினதும் நடவடிக்கைகள்; சுரங்கங்களும் பாராளுமன்றம் அங்கீகரித்த தனிப்பொருள் அபிவிருத்தியும்; தரும, சமய நிறுவனங்கள்; சூதாட்டங்கள்; மருந்துச் சரக்குகளும் நஞ்சுப் பொருட்களும்; இறைவரிகள், தொற்று நோய்களும், தொடு நோய்களும்.
10. பலவினமானவை
நகை அடகு பிடிப்பவர்கள், சவ அடக்கங்களும், இடுகாடும்.

ஒதுக்கப்பட்ட விடயங்களும் கருமங்களும் தேசிய அல்லது மாகாணங்களுக்கிடையிலான தன்மையுடையன, அத்தகையன:

1. எல்லா விடயங்களும் கருமங்களும் பற்றிய தேசியக் கொள்கை
2. தேசியத்தன்மை வாய்ந்த விடயங்கள்; பாதுகாப்பும் தேசியப் பாதுகாப்பும் வெளிநாட்டு அலுவல்கள்; தேசிய வருவாயுடன் தொடர்புபட்ட நிதி, நாணயக்கொள்கை, வெளிநாட்டு வளங்களும் சுங்கமும், குடிவரவு, குடியகல்வு, குடியரிமை ஆதிகளும்.
3. நாடு முழுவதற்கும் பொருத்தமான விடயங்கள், அஞ்சல் தொலைத் தொடர்பு, ஒலிபரப்பும் தொலைக்காட்சியும், நீதித்துறையும், நீதிமன்றங்களும், துறைமுகங்கள், விமானபோக்குவரத்தும், விமான நிலையங்களும், தேசிய போக்குவரத்து, ஆறுகளும் மற்றும் நீர் வழிகளும், கப்பற் போக்குவரத்து, கனிப்பொருள்களும், சுரங்கங்களும், தேர்தல்கள், குடித்தொகை மதிப்பும் புள்ளி விபரங்களும், உயர் தொழில்களும் பயிற்சியும், தேசிய சுவடிக்கூடம், 1 அல்லது 3 இல் இல்லாத மற்றைய விடயங்கள் ஆகியன.
4. அதிகார மற்றும் செய்யப்பட்ட விடயங்களுடன் தொடர்புள்ளவையும் பாராளுமன்றம் ஆக்கிய சட்டத்தின்படி தேசிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்தன என அறிவிக்கப்பட்டவையுமான விடயங்கள்.

மாகாண சபைகளுக்குச் சட்டவாக்க அதிகாரங்களும் சட்ட நிறைவேற்று அதிகாரங்களுமுண்டு. சட்டவாக்க அதிகாரங்கள், மாகாண சபைகள் பட்டியலிலும் ஒருங்கிணைந்த பட்டியலிலும் கொடுக்கப்பட்டுள்ள விடயங்கள் மீதிலாகும். 154 ஜீ (9) உறுப்புரையின்படி, மாகாண சபைகள் தத்தம் மாகாணங்களுக்கும் பொருத்தமான நியதிச் சட்டங்களை ஆக்கலாம். ஒரு விடயம் சம்பந்தமாக ஏற்கனவே ஒரு சட்டமிருக்கும் பொழுது மாகாண சபை ஒரு நியதிச்சட்டத்தை நிறைவேற்றமாயின் அந்நியதிச்சட்டம் சட்டத்துக்கு முரணானதாயின் அச்சட்டத்தை மாகாணத்துக்குள் செல்லுபடியற்றதாக்கும். மாகாண சபையின் ஆளுநர் தன் இணக்கத்தை தெரிவித்தல் வேண்டும்.

மாகாண சபைகளின் சட்டவாக்க அதிகாரம் பின்வரும் நிபந்தனைகளுக்கும் மட்டுப்படுத்தல்களுக்கும் உட்பட்டதாகும்:

1. ஒருங்கிணைந்த நிரலிலுள்ள விடயங்களைப் பொறுத்த வரையில் பாராளுமன்றத்துடன் கலந்தாலோசித்தல் வேண்டும். சம்பந்தப்பட்ட விடயம்பற்றி ஏற்கனவே ஒரு சட்டம் பாராளுமன்றத்தின் அதிகாரத்திற்குட்பட நிறைவேற்றப்பட்டிருப்பின் அதனை மாற்றுவதற்கு ஒரு பிரேரணை கொண்டு வரப்படுதல் வேண்டும்.

2. மாகாண சபைகளின் விடயங்கள் குறித்துரைக்கப்பட்டபடி இருத்தல் வேண்டும்.
3. தேசிய கொள்கைக்கு உட்பட்டதாகவிருத்தல் வேண்டும்.

பாராளுமன்றம் பின்வரும் விடயங்கள் சம்பந்தமாகச் சட்டம் இயற்றுவதற்கு அதிகாரமுடையது.

1. ஒரு பாராளுமன்றம் சம்பந்தமான சட்ட மூலத்தை மற்றைய மாகாண சபைகளக்கும் ஜனாதிபதி அனுப்பி அச்சபைகளும் ஏற்றுக்கொண்டால், அதனைச் சாதாரண பெரும்பான்மை வாக்குகளடன் நிறைவேற்றலாம்; ஒன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட மாகாண சபைகள் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லையாகின் மூன்றில் இரண்டு பெரும்பான்மை வாக்குகள் பெற்றே நிறைவேற்றுதல் வேண்டும்.
2. ஒன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட மாகாண சபைகள், மாகாண சபைகள் பட்டியலிலுள்ள ஒரு விடயம் சம்பந்தமாகச் சட்டம் இயற்றுதல் வேண்டுமென ஒரு பிரேரணையை நிறைவேற்றி அனுப்புமிடத்து.
3. ஒருங்கிணைத்த பட்டியலிலுள்ள விடயம் சம்பந்தமான சட்டத்தை மாகாண சபைகள் யாவற்றுடனும் கலந்தாலோசித்த பின் நிறைவேற்றலாம்.

அரசாங்கத்தினதும் மாகாண சபையினதும் ஆட்சி எல்லையே பாராளுமன்றத்தினதும் மாகாண சபையினதும் சட்ட அதிகார எல்லையுமாகும். பாராளுமன்றமும் மாகாண சபைகளும் அரசியல் யாப்பின்படியான தம் சட்டவாக்க அதிகாரங்களைப் பிரயோகிக்கும் பொழுது யாப்பில் விதிக்கப்பட்டுள்ள நடைமுறைகளையும் பின்பற்றுதல் வேண்டும். இந்த நடைமுறைகள் அதிகார மாற்றத்தின் விரிவை மேலும் வரையறை செய்கின்றன. எந்த விடயம் சம்பந்தமாகவும் ஒரு மாகாண சபை ஆக்கக்கூடிய நியதிச்சட்டங்கள் பற்றிய நிறைவேற்றும் அதிகாரங்கள் ஆளநரிடம் கையளிக்கப்பட்டுள்ளன.

(உறுப்புரை 154 இ) அத்தகைய நிறைவேற்றும் அதிகாரங்கள் பின்வருமாறு பிரேயாகிக்கப்படும் :

1. ஆளுநரால் நேரடியாக;
2. மாகாண அமைச்சரவை அமைச்சர்கள் மூலம்
3. ஆளுநரின் கீழுள்ள உத்தியோகத்தர்களால்

மாகாண அமைச்சரவையிருக்குமிடத்து, ஆளுநர் அந்த அவையின் ஆலோசனைப்படியே தற்மைகளைச் செய்வர்; ஆனால் அவர் தந்துணிகளின்படி செய்யலாமென்றிருப்பின் அவ்வாறு செய்யலாம்.

குறிப்பிட்ட சில சூழ்நிலைகளில் மாகாண சபையும் மாகாண அமைச்சரவையும் தம் கருமங்களைச் செய்ய முடியாது தடை செய்யப்பட்டு நிருவாகம் மத்திய அரசாங்கத்தால் கையேற்கப்படும்.

1. இலங்கையின் பாதுகாப்புக்கு அபாயமேற்படுமிடத்துப் பொதுசன பாதுகாப்பு கட்டளைச சட்டத்தின் ஏற்பாடுகள் நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரப்படுமிடத்து;
2. அரசியல் யாப்பின்படி ஆளுநருக்கு அல்லது மாகாண சபைக்கு விடுக்கப்படும் பணிப்புரைகளுக்கு இணங்காதிருக்குமிடத்து;
3. நிர்வாக ஒழுங்கு சீர் குலையுமிடத்து;
4. நிதி உறதிப்பாடு இல்லாத போகும்மிடத்து

வடிவமும் கட்டமைப்பும்

அதிகார மாற்றத்தின் கூறாகிய மாகாணம் (பிரித்தானியர் வகுத்த பிரதேசப் பிரிவுகள்) 'உள்ளூர்', மாவட்டம் என்ற நிலைகளிலிருந்து மாறி மாநில மட்டத்துக்கு அரசாங்க அதிகாரம் மாறியமையைக் குறிக்கும். அதிகார மாற்றத்துடன் அதிக அளவிலான சுயாட்சிக்கு வழி வகுக்கும். ஏற்கனவே குறிப்பிடப்பட்டது போல், சட்டவாக்கம், நிறைவேற்றும் அதிகாரம் ஆகியவற்றுடனான அதிகார மாற்றம் மாகாண மட்டத்தின் நிலவும்.

இவ்வாறு சட்டவாக்க, நிறைவேற்று அதிகாரங்கள், நிறுவன முறையாகப் பிரயோகிப்பதற்கு உதவக் கூடிய கட்டமைப்பு உருவாகும். சட்டவாக்க அதிகாரம் மாகாண சபைக்கும் நிறைவேற்றும் அதிகாரம் ஆளுநருக்குமாக மாற்றமேற்படும். மாற்றப்படும் அதிகாரங்களைப் பிரயோகிப்பதற்கான நடைமுறை ஒழுங்குகள் 1987 - ம் ஆண்டின் 42 - ம் இலக்க மாகாண சபைகள் சட்டத்தில் வகுக்கப்பட்டுள்ளன.

ஒவ்வொரு மாகாணத்துக்குமான மாகாண சபைகளுக்கு அதிகாரம் மாற்றிக் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன; குறிப்பிட்ட சில விடயங்களும் கருமங்களும் சம்பந்தமான சட்டம் இயற்றுவதற்கு அரசின் அதிகாரம் மாற்றிக் கொடுக்கப்படுகிறது. மாகாண சபையின் அலுவல்களில் பங்குபற்றும் உறுப்பினர்க்கும் ஏனையோருக்கும் வேண்டிய பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. மாகாண சபை ஒரு கூய ஒழுங்குமுறையில் இயங்குவதாகும். இது தனக்கு வேண்டிய விதிகளையும் நடைமுறை

ஒழுங்குகளையும் வகுத்துத் தன் அலுவல்களை நடத்தலாம். மாகாண சபை தன் அலுவல்களுக்காகப் பின்பற்றும் நடைமுறைகளை எதிர்த்து நீதிமன்றம் செல்ல முடியாது. மாகாண சபை நிறைவேற்றும் நியதிச்சட்டங்களின்படி பணியாளர்களை நியமிக்கலாம்.

மாகாண சபைகளுக்குப் பின்வரும் அதிகாரங்களுண்டு:

1. பட்டியல் 1 அல்லது 3 ல் காட்டப்பட்டுள்ள விடயங்கள் சம்பந்தமான நியதிச் சட்டங்களை ஆக்கலாம்.
2. பட்டியல் 3ல் காட்டப்பட்டுள்ள விடயங்கள் சம்பந்தமாகப் பாராளுமன்றத்தில் சட்டங்கள் கொண்டு வரும்போது மாகாண சபையுடன் கலந்தாலோசித்தல் வேண்டும்.
3. பட்டியல் 1 ல் தரப்பட்டுள்ள எந்த விடயங்களையும் இயற்றுமாறு பாராளுமன்றத்தைக் கேட்கலாம்.
4. மாகாண நிதியிலிருந்து, எந்த நிதியாண்டின் சேவைகளுக்காயினும் வேண்டிய உதவித் தொகையை நியதிச் சட்ட மூலம் வழங்கலாம்.

ஆளுநர் மாகாண சபையின் நிறைவேற்றும் அதிகாரமுடைய தலைவராக விளங்குவார். மாற்றம் செய்யப்பட்ட அதிகாரங்கள் சட்டத்தின்படி பிரயோகிக்கப்படுகின்றன என்பதை உறுதிப்படுத்திக்கொள்வதும் அவருடைய கடமையாகும். ஆளுநருக்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள கருமங்கள் பின்வருமாறு :

1. மாகாண சபை

தொடர்பான விடயங்கள் : மாகாண சபையைக் கூட்டுவது, தள்ளிவைப்பது; கலைப்பது, சபையைக் கூட்டி உரையாற்றுவது அல்லது அதற்குச் செய்தி அனுப்புவது.

2. நியதிச் சட்டம் தொடர்பான விடயங்களும் கொள்கை வகுத்தலும் : நியதிச் சட்டம் சம்பந்தமான செய்திகளை அனுப்புதல்; சட்டம் ஆக்குவது பற்றிய யோசனைகளை முதல் அமைச்சரிடமிருந்து பெறுதல்; நியதிச் சட்டங்களை ஒப்புக் கொள்ளுதல்; மீளாய்வு செய்யும்படி திருப்பியனுப்புதல்; இரண்டாம் முறை நிறைவேற்றப்படும் பொழுது அதனை ஜனாதிபதி உயர் நீதிமன்றத்திற்கு அனுப்ப ஏற்பாடு செய்தல்.

3. மாகாண அமைச்சரவை

தொடர்பான விடயங்கள் : முதல் அமைச்சரையும் மாகாண அமைச்சரவையும் நியமித்தல், மாகாண அமைச்சரவையின் தீர்மானங்கள் பற்றி ஆளுநருக்கு அறிவித்தல், மாகாண அமைச்சர் ஒருவர் செய்த, ஆனால், மாகாண அமைச்சரவையினால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படாத தீர்மானம் பற்றி அமைச்சரவைக்கு அறிவித்தல்.

4. நிறைவேற்று அதிகாரத்தைப்

பிரயோகித்தல் :

நிறைவேற்றும் அதிகாரங்களை மாகாண அமைச்சரவை மூலம் நேரடியாகவோ உத்தியோகத்தர் மூலமோ பிரயோகித்தல்.

5. நிதி முகாமை செய்தல் :

மாகாண நிதியை ஒழுங்குபடுத்துவது பற்றிய விதிகளை வகுத்தல். அவசரகால நிதியை வைத்திருந்து அதற்காகிய பிரமாணங்களை வகுத்தல்; இந்த நிதிபற்றிய கணக்காய்வாளர் நாயகத்தின் அறிக்கையைப் பெற்றுச் சபைக்குச் சமர்ப்பித்தல்.

6. மாகாண அரசாங்க சேவை :- மாகாண அரசாங்க சேவைக்காகிய உத்தியோகத்தர்களை நியமித்தல், மாற்றுதல் அல்லது அவர்கள் மீது ஒழங்காற்று நடவடிக்கை எடுத்தல், மாகாண அரசாங்க சேவை ஆணைக்குழுவை நியமித்தல்.

ஆளுநரின் பங்கு மிக முக்கியமானது

1. ஜனாதிபதியின் பிரதிநிதியாகிய இவர் மேற்கொள்ளும் நிறைவேற்று நடவடிக்கைகள் யாவும் ஜனாதிபதியின் பெயரிலேயே நடைபெறும். ஆளுநரின் நற்பணி நடவடிக்கை ஜனாதிபதியின் பணிப்புரையின் படியே எடுக்கப்படும். தேசிய நெருக்கடிகளின் போதும் ஜனாதிபதியின் பணிப்புரைகளின்படியே ஆளுநர் நடந்து கொள்வார்.
2. மாகாண நிறைவேற்றப் பிரிவின் தலைவர் என்ற வகையில் இவர் மாகாண முறைமை செயற்படுவதைக் கண்காணித்து தேவையேற்படுமிடத்து வேண்டிய நடவடிக்கையெடுப்பார்.

3. அரசியல்யாப்பு மற்றும் சட்டவாக்கப் பாதுகாப்பு ஆகியவற்றின் பொருட்டு மாகாண சபை முறைமை தகுந்த முறையில் செயற்படுவதனை உறுதிப்படுத்திக் கொள்வார். நியதிச் சட்டங்கள் அரசியல் யாப்பின்படியிருத்தல், நிறைவேற்று நடவடிக்கைகள் தேசிய கொள்கையின் படியிருத்தல், நிதி பிழையாகப் பயன்படுத்தப்படாதிருத்தல் மற்றும் மாகாண அரசாங்க சேவை தகுந்த முறையிலிருத்தல் ஆகியவற்றை இவர் உறுதிப்படுத்திக்கொள்ளுதல் வேண்டும்.

ஒரு மாகாண அமைச்சரவை, முதலமைச்சரின் தலைமையில் ஆளுநருக்கு வேண்டிய ஆலோசனையை வழங்க அமைக்கப்படும். ஆளுநர் தற்றுணிவின் படி நடந்துகொள்ள வேண்டிய சந்தர்ப்பங்களில்லாத நேரங்களில் அந்த அமைச்சரவையின் ஆலோசனைப்படி செயற்படுவார்.

ஆளுநர் நியமிக்கும் முதல் அமைச்சரே அரசியல் தலைவராவார். மாகாண சபை உறுப்பினர்கள் பெரும்பாலாரின் ஆதரவைப் பெறக் கூடியவரே முதலமைச்சராக ஆளுநரால் நியமிக்கப்படுவார். முதல் அமைச்சரின் கருமங்களும் கடமைகளும் காரணமாக அவர் மாகாணத்தின் பிரதான நிறைவேற்று அதிகாரமுடையவராவார். மாகாண அமைச்சர்களுள் அவர் முதல்வராகையால் அவரே மாகாண முறைமையின் செயல்திகாரத்தை கண்காணிக்க வேண்டியராவார்.

நான்குக்கு மேற்படாத மற்றைய அமைச்சர்களைக் கொண்ட மாகாண அமைச்சரவை உறுப்பினர்கள் கூட்டாக மாகாண சபைக்கு பொறுப்பாளிகளாகவும் வகை சொல்பவர்களாகவும் இருப்பர். இத்தகைய கூட்டுப்பொறுப்பை உறுதிப்படுத்துவது முதலமைச்சரின் கடமையாகும். சகல மாகாணங்களினதும் மாகாண அமைச்சர்கள் முதலமைச்சர் உட்பட குறித்தொதுக்கப்பட்ட விடயங்களின் செயற்பாட்டுப் பொறுப்புடையவராவார். எனவே இப்பொறுப்பு இவரை மாகாண நிர்வாகத்தின் மிகஉயரிய அதிகாரத்தை பயனுள்ள முறையில் கட்டுப்படுத்த உதவுகிறது.

மாகாண அமைச்சர்கள், அவர்களின் முதல் அமைச்சர் மூலம் ஆளுநரின் நிறைவேற்று அதிகாரங்களுடன் தொடர்புடையவர்களாயிருப்பர். எல்லாத் தீர்மானங்களும் ஆளுநருக்கு அறிவிக்கப்படும். நிருவாகம் சம்பந்தமான தகவல்கள், சட்டவாக்கம் பற்றிய யோசனைகள் ஆதியனவும் அவர் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்படும். எல்லா விடயங்களும் சம்பந்தமான தேசியக்கொள்கை ஒதுக்கப்பட்ட விடயமாகையால் மாகாண அமைச்சர்கள் தம் கருமங்களை மத்திய அரசாங்க அமைச்சர்களுடன் தொடர்புபடுத்திச் செய்தல் வேண்டும். அமைச்சரவை தேசியக்கொள்கையை மாகாண நிகழ்ச்சித் திட்டங்களில் பின்பற்றி மத்திய அரசுடன் மாகாணத்தை இணைத்து வைத்திருத்தல் வேண்டும்.

அதிகார மாற்றம் சம்பந்தமாக அரசியல் யாப்பு ஏற்பாடுகளின் படி ஒவ்வொரு மாகாணத்திற்கும் ஒரு மேல்நீதிமன்றம் இருத்தல் வேண்டும். ஒரு மாகாணத்திற்குரிய மேல் நீதிமன்றம் பின்வரும் அதிகாரங்களைக் கொண்டிருக்கும்.

1. மூல குற்றவியல் நியாயாதிக்கம்.
2. மேல் முறையீட்டு மற்றும் மீளாய்வு நியாயாதிக்கம்.
3. பாராளுமன்றச் சட்டத்தின்படி வழங்கப்பட்ட பிற நியாதிக்கமும் அதிகாரங்களும்.

மேலும், ஆள்கொணர்வு, உறுதிகேள் கட்டளை, தடையுத்தரவு, புறசிடென்டோ, யாதுரிமை ஆகிய தன்மையான கட்டளைகளை, மாகாண சபைகள் பட்டியலில் காட்டப்பட்டுள்ள எந்த விடயம் பற்றியும் மாகாண சபை ஆக்கிய சட்டம் அல்லது நியதிச்சட்டம் எதன் கீழும், அந்த மாகாணத்துள் விடுப்பதற்கு மேல் நீதிமன்றத்துக்கு நியாயாதிக்கம் உண்டு.

செயற்படும் சுயாட்சி

மாகாண சபைகள் ஆற்றும் அலுவல்கள் நடைமுறைப்பற்றி பாராளுமன்றம் 1987ல் நிறைவேற்றிய 42 - ம் இலக்க மாகாண சபைகள் சட்டம் குறிப்பிட்டுள்ளது. இச்சட்டத்தின்படி மாகாண நிதி, மாகாண அரசாங்க சேவை ஆகியவற்றை அமைக்கலாம். இவ்வாறு நிருவாகச் செயற்பாடுகள் மூலம் சட்டவாக்கம் மற்றும் நிறைவேற்று அதிகாரங்களைப் பயன்படுத்திச் சுயாட்சியாக இயக்கவும், நிதிகளைப் பயன்படுத்தவும், வேண்டிய உத்தியோகத்தர்களை நியமிக்கவும் மாகாண சபைகளுக்கு வாய்ப்புண்டு. மேற்குறிப்பிட்ட விடயங்கள் மாகாண சபைகளின் அதிகாரத்துள் வருகின்றன.

மாகாண சபைகளின் தேவைகளுக்குப் போதிய நிதியை ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டம் மூலம் ஒதுக்குவதற்கு அரசியல்யாப்பு உத்தரவாதமளிக்கிறது. மாகாண சபைகள் சட்டத்தின் கீழ் உருவாக்கப்படும் மாகாண நிதியத்திற்குப் பின்வரும் வழிகள் மூலம் வருவாய் கிடைக்கம்.

1. மாகாண சபையினால் விதிக்கப்படும் சகல வரிகளும்.
2. அரசாங்கம் வழங்கும் மானியங்கள்.
3. திரட்டு நிதியத்திலிருந்து கொடுக்கப்படும் முற்பணங்கள்.
4. பிற வருவாய்கள்

மாகாண முதலமைச்சரின் கையொப்பத்துடன் வழங்கப்படும் கட்டளையின்படி அல்லாது பணம் எதுவும் இந்த நிதியத்திலிருந்து எடுக்க முடியாது. இந்த நிதியத்திலிருந்து பணம் எடுக்க வேண்டுமாயின் அதனை மாகாண சபை நிறைவேற்றிய நியதிச்சட்டம் அல்லது நிதியம்பற்றிய சட்டம் அங்கீகரித்தல் வேண்டும். சபையின் ஆண்டுச் சேவைகளுக்காகிய செலவு நியதிச் சட்டத்தினால் அங்கீகரிக்கப்படுதல் வேண்டும்.

மாகாண நிதியத்திலிருக்கும் பணத்தை எடுப்பதற்கு மாகாண சபைக்கு அதிகாரமளிக்கப்பட்டிருக்கும் அதே வேளை ஆளுநருக்கும் அந்த நடைமுறையில் ஒரு பங்குண்டு. அவர் பின்வரும் பொறுப்புடையவராவார் :

1. நிதியத்திலிருக்கும் பணத்தைப் பொறுப்பெடுத்துச் செலவு செய்வது சம்பந்தமான நடைமுறைகளையும் பொறுப்புக்களையும் காட்டும் நிதிப் பிரமானங்களை அவர் வகுத்தல் வேண்டும்.
2. மாகாண சபைக்கு நிதி சம்பந்தமான நியதிச்சட்டங்களை விதந்துரைத்தல் வேண்டும்.
3. ஆண்டு நிதிக் கூற்றைச் சபைக்குச் சமர்ப்பிக்கச் செய்தல் வேண்டும்.

இரண்டாவது அம்சமாக :

ஒரு மாகாண சபை சுயமாக இயக்குவதற்கு மாகாண அரசாங்க சேவையும் மாகாண அரசாங்க சேவை ஆணைக்குழுவும் ஆளுநர் அதிகாரத்தில் நியமிக்கப்படுதல் வேண்டும். நியமனங்கள், இடமாற்றம், பதவி நீக்கம், ஒழுக்காற்றுக் கட்டுப்பாடு ஆகியவற்றுக்கு ஆளுநரே பொறுப்புடையவராவார்.

மாகாண அரசாங்க சேவை ஆணைக்குழுவே மாகாண சபையின் நிருவாகத்திற்கு வேண்டிய பணியாளர்களை நியமிக்கும் பொறுப்புடையதாயிருக்கும். பணியாளர் நியமனம் சம்பந்தமான திட்டங்கள், கோவைகள், கொள்கைகள், நடைமுறைகள் ஆகியவற்றை ஆளுநரே வகுப்பார். அரசாங்க சேவையிலுள்ள செய்முறைகளையே இயன்றவரையில் ஆளுநர் பின்பற்றுவார்.

மாகாண அரசாங்க சேவை ஆணைக்குழுவை ஆளுநரே நியமிப்பார். இந்த ஆணைக்குழுவில் மூவர் உறுப்பினராயும் இவர்களில் ஒருவர் குழுவின் தவிசாளராயுமிருப்பார். மாகாண சபை ஆணைக்குழு சுதந்திரமாக இயங்கும். இந்தக் குழுவின் நடவடிக்கைகளில் தலையிடுவது தண்டனைக்குரிய குற்றமாகும். மேல் நீதிமன்றமே தண்டனையை வழங்கும். இதன் மூலமாக அதன் செயற்பாட்டில் தலையிடுவது தவிர்க்கப்படுகின்றது.

எல்லைகள், சரி பார்த்தல், சமநிலைப்படுத்தல்

அதிகார மாற்றம் என்பது மத்திய அரசாங்கத்திற்கும் மாகாண சபைக்குமிடையில் அதிகாரத்தைப் பகிர்ந்துகொள்வதாகும். இந்த அதிகாரமாற்றம் ஒன்றையாட்சி அரசியலமைப்பின் அடியிலியங்கும் அரசாங்கத்துக்கும் மாகாண சபைகளுக்குமிடையிற் கையாளப்படும் விடயங்கள், அதிகார எல்லைகள் ஆகியன அரசியல்யாப்பில் விரித்துரைக்கப்பட்டுள்ளன. அரசாங்கமே மாகாண சபைகளை உருவாக்கியதுடன் அவற்றின் அதிகாரங்களையும் வரையறை செய்துள்ளது. அரசாங்கத்தைவிடுத்துச் சுதந்திரமாக இயங்குவதற்காகிய அதிகாரம் மாகாண சபைகளிடமில்லை.

அதிகாரம் 17 ஏ இல் (பதின்மூன்றாம் அதிகாரம்) உள்ள ஏற்பாடுகளை திருத்தவோ தள்ளுபடி செய்யவோ வேண்டுமாயின் எல்லா மாகாண சபைகளின் ஒப்புதலுடனேயே அவ்வாறு செய்யலாம்; எல்லா மாகாண சபைகளும் ஏற்றுக்கொண்டால் சாதாரண பெரும்பான்மையுடன் மாற்றலாம்; ஒன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட மாகாண சபைகள் இணங்காவிட்டால் இதற்கு மூன்றில் இரண்டு பங்கு பெரும்பான்மை தேவையாகும்.

மாகாண சபைகளுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட விடயங்களின் கீழான அதிகார மாற்றம் பின்வருவனவற்றிற்கு அமைவாகயிருக்கும்.

1. மாற்றம் செய்யப்பட்ட அதிகாரங்களைத் தேசிய கொள்கைக்கு அமைவாகவே பிரயோகித்தல் வேண்டும்.
2. மாகாண சபைகளுக்கென ஒதுக்கப்பட்ட விடயங்களில் பின்வருவன அடங்கவில்லை. 3 ம் பின்னிணைப்பிற் காட்டப்பட்டுள்ளபடியான கல்வி; உள்ளூராட்சி; அரசியல் யாப்பு; வடிவமும் கட்டமைப்பும், கமத்தொழில்; அரசு காணிகள்; பெருந்தோட்டக் கமத்தொழில், தேசிய கமத்தொழில் ஆராய்ச்சி நிறுவனங்கள்; சுகாதாரம், போதனா வைத்தியசாலைகளும் விசேட நோக்கங்களுக்காகிய வைத்தியசாலைகளும்; 2ம் பின்னிணைப்பிற் காட்டப்பட்டுள்ள காணி, நீர்ப்பாசனம், மாகாணங்களுக்கிடையிலான நீர்ப்பாசனம், காணி அபிவிருத்தித் திட்டங்களும், மின்சக்தி, நீர்-மின்வலு (3ம் பின்னிணைப்பில் வருவது) கடற்றொழில் மையங்களும் ஆட்புலக் கடல்களுக்கப்பால் மீன் பிடித்தலும்.
3. தேசிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்த விடயமெனப் பாராளுமன்றம் பிரகடனப்படுத்திய விடயங்கள் அல்லது பாராளுமன்றத்தினால் நிறைவேற்றப்பட்ட சட்டத்தின் விதி விலக்கான விடயங்கள்.

4. பாராளுமன்றத்தால் ஆக்கப்பட்ட சட்டத்தின்படி அமைக்கப்பட்ட பொது முயற்சிகள் பற்றிய செயற்பாடுகள்.
5. பாராளுமன்றம் ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தில் நிதி ஒதுக்கீடு செய்து தொடங்கப்பட்ட வர்த்தக முற்பணக் கணக்கு நடவடிக்கைகள்.

இவ்வாறு ஒதுக்கப்பட்ட அதிகாரங்களை எவ்வாறு பிரயோகிக்கலாமெனச் சட்டம் வரையறுத்துள்ளது. அதே வேளை சரி பார்த்தல், சம நிலைப்படுத்தல் ஆகிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு ஆளுநர் செயற்படுவர். ஆளுநர் கவனிக்க வேண்டிய விடயங்கள் :

1. நியதிச் சட்டங்களை ஆக்குதல் :- நியதிச் சட்டங்கள் அரசியல் யாப்புக்கு அமைவாகவிருக்கின்றனவா என்பதை ஆளுநர் உறுதிப்படுத்திக்கொள்ளுதல் வேண்டும்.
2. நிறைவேற்றும் அதிகாரங்களைப் பிரயோகித்தல் :- சட்டவாக்கங்களுக்காகிய யோசனைகளைப் பெறுதல், நிருவாகம் பற்றிய தகவல்களைப் பெறுதல், தேவையேற்படும் பொழுது சபையுடன் அல்லது மாகாண அமைச்சரவையுடன் தொடர்பு கொள்ளுதல்.
3. நிதி முகாமை செய்தல் :- ஆளுநர் நிதிப் பிரமாணங்களை ஆக்குவர். நிதி நியதிச் சட்டங்களைப்பற்றி விதந்துரை செய்வார். நிதி உதவிகளைக் கோருவர். நிதிக்கூற்றுக்களை ஆண்டுதோறும் சமர்ப்பிக்கச் செய்வார்.
4. மாகாண அரசாங்க சேவை :- மாகாண அரசாங்க சேவை ஆணைக்குழுவை வழிப்படுத்துவதற்காகத் திட்டங்கள், கோவைகள், தத்துவங்கள், நடைமுறைகள் ஆகியவற்றை வகுப்பார்.

கணக்காய்வாளர் நாயகம் மாகாண நிதியக் கணக்குகளை ஆய்வு செய்த பின் அவருடைய அறிக்கையை ஆளுநர் மாகாண சபைக்குச் சமர்ப்பிப்பார்.

மேற்காட்டிய காப்பீடுகள் மாகாண சபை முறைமையை ஒழுங்கு படுத்தவும் மாகாண சபைகள் அரசினதும் நாட்டினதும் நோக்கத்திற்கு அமைவாகச் செய்படுவதனை உறுதிப்படுத்தவும் உதவுவனவாகும்.

3. அதிகார மாற்றத்தை ஒழுங்கமைத்தல்

பங்குடைமை முறைமை

மாகாண சபைகள் மூலம் அதிகாரத்தை மாற்றுவது இலங்கையின் நிருவாகத்தில் ஓர் அடிப்படை மாற்றமேற்படுத்துவதாகும்.

அரசாங்கத்தின் மூல கருமங்களாகிய சட்டவாக்கம், நிறைவேற்றம், நீதி பரிபாலனம் ஆகியன இப்பொழுது மாகாணங்களுக்குள்ளேயே நடைபெற ஏற்பாடாகியுள்ளது. எவ்வாறாயினும் இந்தக் கருமங்கள் தனித்து நடைபெற முடியாது.

மாகாண சபைகள் நிறுவப்பட்டதும் நாட்டில் ஆட்சிமுறை மத்திய மயம் மாகாணம் உள்ளூர் ஆகிய மூன்று மட்டங்களிலும் நடைபெறுகின்றன. அரசியல், நிருவாக நிறுவனங்கள் ஒருங்கிணைத்து ஒரே காலத்தில் செயற்படுகின்றன. இந்த ஒழுங்கு ஜனநாயகம், அபிவிருத்தி ஆகியவற்றை முன்னேற்றுவதற்கு உதவக் கூடியதாகும். இந்த அதிகார மாற்றம் அபிவிருத்திக்கு உதவுவதாயிருக்கும்.

அதிகார மாற்றம் பெற்ற நிருவாகம்

மாகாண சபைகள் நிறுவப் பெற்றதும் அது துணை-தேசிய நிருவாகம் என்ற முறையில் மாவட்ட நிருவாகத்திலும் பார்க்க முன்னுரிமை பெறுகின்றது. அதிகார மாற்றத்தின் விளைவாக மாகாண நிருவாகம் முழுமை பெற்று விளங்குகிறது. உள்ளூர் அதிகார முறைமை, கிராமமட்ட ஊழியர் தொகுதி, மற்றும் அமைப்புகள் யாவும் இதனுள் அடங்கும். அரசாங்க அதிபரின் கீழிருந்த மாவட்ட நிருவாகம் மத்திய அரசின் ஒரு புற-அரணாகச் செயற்படும்.

அதிகார மாற்றம் செய்யப்பட்ட நிருவாகத்தின் தன்மையும் நோக்கமும் முந்திய மாவட்ட முறைமையிலும் பார்க்க அதிக வித்தியாசமானவையாகும். இந்த நிருவாகத்தின் கருமங்கள், செய்முறைகள், நடைமுறைகள் ஆகியன பெரும் மாற்றத்தைக் குறிக்கின்றன. மேலும், அதிகார மாற்றம் அதிகாரத்தின் ஒருமைப்பாட்டையும் நிருவாகத்தில் ஒரு முழுமையான அணுகுமுறையையும் காட்டுகின்றது.

முதலமைச்சரின் தலைமையிலான அமைச்சரவை அதிகார மாற்றம் பெற்ற நிருவாகத்தின் உச்ச நிலையிலுள்ளது. அமைச்சரவை மாகாண சபைக்குக் கூட்டுப் பொறுப்புடையதாகும். எவ்வாறாயினும், எல்லா மாகாணங்களிலும் அமைச்சர்களுக்கு, முதல் அமைச்சருட்பட, நிருவாகப் பொறுப்புகள் கொடுப்பது வழக்கமாகிவிட்டது.

பொதுசன நூலகம்
யாழ்ப்பாணம்

அரசியல் மட்டத்துக்குக் கீழான நிருவாகம் மூன்று மட்டங்களில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது :

1. மாகாண மட்டம் :- திட்டமிடல், வரவு செலவுத்திட்டம் தயாரித்தல் நிகழ்ச்சித் திட்டங்களைக் கண்காணித்தல், மீளாய்வு செய்தல் ஆகிய முக்கிய பொறுப்பு.
2. துணை-மாகாண மட்டம் :- செயற்படுத்தரைப் பின் நிறுத்தலும் இயைவுபடுத்தலும்
3. கோட்டம் மட்டம் :- நிகழ்ச்சித் திட்டங்களை செயற்படுத்தலும் சேவைகளை செய்வித்தலும்.

ஜனாதிபதியினால் முதல் அமைச்சரின் ஒப்புதலுடன் சட்டப்படி நியமிக்கப்பட்ட தலைமைச் செயலாளர் மாகாண நிருவாகத்தின் தலைவராகக் கருமமாற்றுவார். தலைமைச் செயலாளரின் பொறுப்பில் அமைச்சரவையின் அரசியல் நிருவாகத்திற்கென மாகாணச் செயலகம் ஒன்று செயற்படும். தலைமைச் செயலாளரின் பொது மேற்பார்வையில் அந்தந்த அமைச்சர்களுக்காகிய செயலாளர்கள் செயற்படுவர்.

நிருவாகக் கட்டமைப்பு எவ்வாறிருக்க வேண்டும் என்று சட்டம் விதிக்காவிட்டாலும் ஓர் ஒருங்கிணைந்த நிருவாக அமைப்பு முறை உருவாகியுள்ளது. கோட்ட மட்டத்தில் ஒருங்கிணைந்த நிருவாகம் கோட்டச் செயலாளரின் கீழ் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டுள்ளது.

மாகாண சபை நிருவாகத்தில் தலைமைச் செயலாளரே மத்திய அதிகாரமுடையவராவார். இவரே பிரதான கணக்கீட்டு உத்தியோகத்தராகவும் திட்டமிடல், நிதி, ஆளணி ஆகியவற்றிற்குப் பொறுப்பாகவுமிருப்பார். தலைமைச் செயலாளர், பல்வேறு பிரிவுச் செயலாளர்கள் ஆகியோருக்கு உதவியாக ஒழுங்காற்று நிபுணர்களுமிருப்பார். மாகாண மட்ட அமைப்பின் முக்கிய கடமை தேசியக்கொள்கையின்படி மாகாண அபிவிருத்தித் திட்டங்களை வகுத்துச் செயற்படச் செய்வதாகும். அவ்வாறாயினும், இவர்கள் செயற்பாட்டு நடவடிக்கைகளிலும், சேவை புரிதலிலும் நேரடியாக தொடர்பு கொண்டிருக்க மாட்டார்கள்.

முன்னைய மாவட்ட மட்டச் செயற்பாடுகள் இப்பொழுது துணை மாகாண நிகழ்ச்சித் திட்டங்களாக மாறியுள்ளன. சம்பந்தப்பட்ட விடயத்தில் நிபுணத்துவமுடையவர்கள் தொழிநுட்ப ஆலோசனை வழங்கிக் கோட்ட மட்ட வேலைகளுக்கு ஆதரவளிப்பார்.

அதிகார மாற்ற நிருவாகத்தின் அடித்தளமாகக் கோட்ட மட்டச் செயற்பாடுகளிருக்கும். இச்செயற்பாடுகள் மக்களுக்குத் தேவையான அபிவிருத்தி சேமநலச் சேவைகளையும், முறையான பணிகளையும் கொண்டிருக்கும். கோட்டச் செயலாளர் கோட்டங்களில் நடைபெறும் பவ்வேறு நிகழ்ச்சித் திட்டங்களை மேற்பார்வை செய்யும் முகாமையாளராகக் கடமையாற்றுவார். கோட்ட மட்டப் பணியாளர்களில் கிராம உத்தியோகஸ்தர் பல நோக்கமுள்ள கிராமமட்ட வேலையாளராகவிருந்து மக்களை பல்வேறு சேவைகளுடன் தொடர்புபடுத்திச் செயற்படுவர்.

அதிகார மாற்றத்தின் கீழ் உள்ளூர் சுய ஆட்சி

உள்ளூர், அதிகார மாற்றம் பெற்ற விடயமாகும்; எனவே உள்ளூர் அதிகார சபைகள் அதிகார மாற்றக் கட்டமைப்புடன் கூட்டி வைக்கப்பட்டுள்ளன. அரசியல் யாப்பின்படியான இக்கூட்டிணைப்பின் கீழ் பின்வரும் விடயங்கள் வருகின்றன :-

1. சட்டப்படி அமைக்கப்பட்ட உள்ளூர் அதிகார சபைகளின் (மாநகர சபைகள், நகர சபைகள், பிரதேச சபைகள், கிராமோதய மண்டலங்கள்) நிருவாகத்தை மேற்பார்வை செய்தல்; இந்த அதிகார சபைகளைக் கலைக்கும் அதிகாரமும் இதனுள் அடங்கும்.
2. உள்ளூர் அதிகார சபைகளுக்குக் கூட்டிணைக்கப்பட்ட கட்டளைச் சட்டங்கள் மற்றும் சட்டங்களின் படியான அதிகாரங்களுண்டு. எவ்வாறாயினும், இந்த அதிகார சபைகளுக்கு மாகாண சபைகள் மேலதிக அதிகாரங்களைக் கொடுக்கலாமாயினும் அவற்றிற்குள்ள அதிகாரங்களை நீக்க முடியாது.
3. உள்ளூர் அதிகார சபைகளின் யாப்பு, உருவம், கட்டமைப்பு ஆகியன மாகாண சபைகளின் அதிகாரத்துள் வரவில்லை; இவை பாராளுமன்றம் ஆக்கும் சட்டத்தினால் தீர்மானிக்கப்படும்.

உள்ளூராட்சிக் கட்டமைப்பின் கீழ்வருவன :-

1. மாநகர சபைகளும் நகர சபைகளும்; இவை நகரமாகிய ஓரளவு நகரமாகிய பகுதிகளுக்காகும்.
2. பிரதேச சபைகள்; இவை தொடக்கத்தில் நிருவாகக் கோட்டங்களாகவிருந்தவற்றிற்குச் சமமானவை (மாநகர சபைகள், நகர சபைகள் நீங்களாக)
3. கிராம மண்டலங்கள்; இவை கிராம மட்டத்திலுள்ள கிராம உத்தியோகத்தரின் பிரிவுக்குச் சமமானவை.

இவ்வாறு உள்ளூர் அதிகார சபையின் கட்டமைப்பு, மாகாண சபை முறைமைக்குள், அதிகார மாற்றத்திற்கான விரிவடைந்த பல வரிசைகளைக் கொண்ட ஓர் அமைப்பாக விளங்குகிறது.

இதன்படி,

1. மாகாண சபைகள், மாநிலமட்டத் திட்டமிடலுக்கும் அபிவிருத்தி உபாயத்திற்கும் ஏற்பாடு செய்கின்றன.
2. பிரதேச சபைகள், உள்ளமைப்புக்கும் சேவைகளுக்கும் உள்ளூர் மட்டத்தில் திட்டமிடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்கின்றன.
3. கிராமோதைய மண்டலங்கள், சமுதாயத்தைத் திரட்டுவதற்கும் சுய-முகாமைக்குமாய் கிராமமட்ட அமைப்புகளாக விளங்குகின்றன.

கிராமச் சபைகள், ரட்ட சபைகள் என்ற பெயர்களில் நன்கு விருத்தியடைந்த உள்ளூராட்சி அமைப்புக் குடியேற்ற நாட்டுக் காலத்திற்கு முன் இருந்தமைக்கு முன் வரலாற்றுச் சான்றுகளுண்டு. எவ்வாறாயினும் குடியேற்ற நாட்டுக்கால நிருவாகத்திலும் அதற்குப்பிற்பட்ட காலத்திலும் உள்ளூராட்சி அமைப்பு தகுந்த முறையில் இருக்கவில்லை. உள்ளூர் அலுவல்களைக் கட்டுப்படுத்தவெனப் பிரித்தானியர் அறிமுகப்படுத்திய உள்ளூர் ஆட்சி அதிகார சபைகள் அதிகாரிகளின் கட்டுப்பாட்டிலுள்ள கட்டமைப்புகளாக இருந்தனவேயன்றி அவை சனநாயக முறையான உள்ளூர் நிறுவனங்களாக இயங்கவில்லை.

எனவே, உள்ளூர் அதிகார சபைகள் மாகாண சபை அமைப்பு முறையின் முக்கிய அபிவிருத்தி நிருவாகத்துள் கொண்டுவரப்படுகின்றன. இந்தப் பிரிவை, முக்கியமாகப் பிரதேச சபைகள் கிராமோதைய சபைகள் ஆகியவற்றின் மூலம் கொண்டு வருவது உள்ளூராட்சி முறையின் ஒரு புதிய அம்சமாகும்.

உள்ளூர் அதிகார சபைகளை மாகாண சபை முறையுடன் கூட்டி வைப்பது ஜனநாயக முறையான கட்டுப்பாட்டுக்குள் அற்றைக் கொண்டுவர உதவுவதாகும். அத்துடன் இதன்மூலம் உள்ளூராட்சி அதிகார மாற்றத்தில் உருவாகும் உயிரோட்டம், அதிகார பிரயோகம் போன்ற அடிப்படைச்சிக்கலும் நீக்கப்படுகின்றது.

மத்திய அரசாங்கத்துடனான தொடர்புகள்

முன் கூறியது போல அதிகாரமாற்றம் தனித்தியங்குவதில்லை. அரசாங்கத்துக்கும் மாகாண சபைகளுக்குமிடையில் அதிகாரங்கள் பிரிக்கப்படும் பொழுது இரு சாராருக்குமிடையில் கலந்துரையாடலும் ஒத்துழைப்பும் தொடர்ந்திருத்தல் வேண்டும்.

அரசியலமைப்பு மத்திய அரசின் கடமைகள் எவையென்றோ மாகாண சபைகளின் பொறுப்புகள் எவையென்றோ குறிப்பிடவில்லை எனினும் மாகாண சபைகளின் அமைச்சு, ஜனாதிபதியின் தரைமையில், மாகாண சபைகளை அமைப்பதற்காக உருவாக்கப்பட்டது. மாகாண சபைகள் பின்பற்ற வேண்டிய நடைமுறைகள், அச்சபைகளின் கீழ்வரும் பொறுப்புகள் ஆகியன சம்பந்தமான விடயங்களில் உதவியளிப்பதே அமைச்சின் நோக்கமாகும். இதன்படி இந்த அமைச்சு பின்வரும் விடயங்களில் மாகாண சபைகளுக்கு உதவக் கூடியதாயிருக்கும்.

1. மத்திய அமைச்சுகளுக்கும் அவற்றிற்குச் சரி நேராகவுள்ள மாகாண அமைச்சுகளுக்குமிடையில் கலந்துரையாடல் நடைபெற ஏற்பாடு செய்தல்.
2. மாகாண சபைகள் தம் அலுவல்களை நிறைவேற்ற உதவும் நடைமுறைகளை வகுக்க உதவுதல்.
3. தேவையான சட்ட அமைப்பை உருவாக்க உதவுதல்.
4. இச்சபைகளுக்கு வேண்டிய நிதி ஏற்பாடுகள் பணியாளர்களை நியமித்தல் ஆகியவற்றில் உதவுதல்.

1989, மார்ச் மாதம் புதிய அரசாங்கம் வந்தபின் மீளமைப்புச் செய்யப்பட்ட அமைச்சரவை, மாகாண சபைகள் சம்பந்தமான பொறுப்பை பொது நிருவாகம், மாகாண சபைகள், உள்நாட்டலுவல்கள் அமைச்சிடம் ஒப்படைத்தது. இந்தப் பொறுப்புகள் ஓர் அரசாங்க அமைச்சரிடம் விடப்பட்டன. 1990, மார்ச் மாதம் அமைச்சரவை மீளமைப்புச் செய்யப்பட்ட பொழுது மாகாண சபைகள் சம்பந்தமான பொறுப்பு ஒரு கருத்திட்ட அமைச்சருக்குக் கொடுக்கப்பட்டது.

இதன் பின்னர் மத்திய அரசாங்கம் அதிகார மாற்றம் சம்பந்தமான பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதிலும் மாகாண சபைகளின் செயற்பாடுகளைக் கண்காணிப்பதிலும் கவனம் செலுத்த வேண்டியதாயிற்று. பின்வரும் விடயங்கள் முக்கியத்துவம் பெறலாயின.

1. அதிகார மாற்றம் சம்பந்தமான விடயங்களைப் பொறுப்புக் கொடுத்தல், கடமைகள், பணியாளர்கள் மற்றும் தொடர்பான அலுவல்கள்.
2. மாகாண சபைகளுக்குக் கொடுத்த அரசாங்க மானியங்கள் பயன்படுத்தப்படுவதனைக் கண்காணித்தல்.
3. அரசாங்கத்துக்கும் மாகாண சபைகளுக்குமிடையிலான கடமைகளையும் உறவுகளையும் தெளிவுபடுத்தலும், நிறுவன முறையாக்குதலும்.
4. தொழினுட்ப அலுவல்கள் சம்பந்தமாக வழிகாட்டலும் ஆதரவளித்தலும்.

இவ்வாறு மாகாண சபைகள் அமைச்சு ஒரு தொடர்புபடுத்தும் சாதனமாகவும் தடைகளை நீக்கும் கருவியாகவும் அரசாங்கத்திற்கும் மாகாண சபைகளுக்குமிடையில் இயங்கி வந்தது.

ஜனாதிபதிக்கும் ஆளுநருக்குமிடையிலான உச்ச மட்டத்தொடர்பு கொள்கை வகுப்பதில் தங்கியிருந்தது. ஜனாதிபதியே ஆளுநரை நியமிப்பர். ஆளுநரே மாகாணத்தில் ஜனாதிபதியின் பிரதிநிதியாக விளங்குவார். மேலும், ஜனாதிபதியின் பணிப்புரையின்படியே ஆளுநர் தன் தந்துணியைப் பயன்படுத்துவர். மாகாண சபைகளை ஆளுநர் மூலமே மத்திய அரசு கட்டுப்படுத்துகிறது. முன்னர் குறிப்பிடப்பட்ட சட்டக்காப்பீடு ஆளுநருக்கு இரத்து அதிகாரத்தை வழங்குகிறது. எனவே, அதிகார மாற்றம் சம்பந்தமாக ஆளுநர் கண்ணும் கருத்துமாயிருக்கும் ஜனாதிபதி-ஆளுநர் உறவு மத்திய அரசாங்கத்திற்கு மிக முக்கியமாகும்.

மத்திய அமைச்சுக்களுக்கும் அவற்றுக்குச் சரிநேர் நிகரான மாகாண அமைச்சுக்களுக்குமிடையிலான உறவுகள் பல்வேறு விடயங்கள் சம்பந்தமான கொள்கைகளையும் நிகழ்ச்சித் திட்டங்களையும் பொறுத்தனவாகும். தேசியக்கொள்கை சம்பந்தமான மத்திய மாகாணத் தொடர்பு முக்கியமானதாகும். தேசியக் கொள்கை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் சூழ்நிலையில், மத்திய, மாகாணத் தொடர்புகளில் நிகழ்ச்சித்திட்ட அடிப்படையிலான கொள்கை வழிகாட்டலை கொண்டிருத்தல் வேண்டும்.

நிதி ஆணைக்குழு மத்திய-மாகாணத் தொடர்பில் ஒரு இன்றியமையாத அரசமைப்புச் சார்ந்த நிறுவனமாகும். இந்த ஆணைக்குழுவில் மத்திய வங்கி ஆளுநர், திறைசேரிச் செயலாளர், இலங்கையின் மூன்று பெரிய சமுதாயங்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதற்கென நியமிக்கப்படும் மூன்று உறுப்பினர் ஆகியோர் அடங்குவர். பல்வேறு மாகாணங்களுக்கிடையில் ஆண்டுதோறும் வழங்க வேண்டிய நிதி சம்பந்தமான கோட்பாடுகள் பற்றி அரசாங்கத்துக்கு விதப்புரை செய்ய வேண்டிய கடமை இந்த ஆணைக்குழுவுக்குண்டு.

இந்த நிதி ஆணைக்குழு சமநிலையான மாநில அபிவிருத்தி ஏற்படக்கூடியதாக மாகாண நிதியைப் பயன்படுத்த உதவக்கூடிய கோட்பாடுகளை வகுக்கும் பொறுப்புடையதாகும். நிதி ஆணைக்குழு ஜனாதிபதிக்குச் செய்யும் விதப்புரைகள் பாராளுமன்றத்திற்குச் சமர்ப்பிக்கப்படும். பின்னர் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது எனவும் பாராளுமன்றத்திற்கு அறிவிக்கப்படும்.

நிதி ஆணைக்குழுவின் முக்கிய செயற்பாடு மாகாண சபைகளுக்கு ஆண்டுதோறும் கொடுக்கவேண்டிய மானியம் பற்றி ஜனாதிபதிக்குச் செய்யப்பட வேண்டிய விதப்புரையாகும். நிதி ஆணைக்குழு முதலில் மாகாண அதிகாரிகளுடனும் திறைசேரி, மாகாண சபைகளின் அமைச்சு

ஆகியவற்றின் பிரதிநிதிகளுடனும் கலந்துரையாடும். திறைசேரிப் பிரதிநிதிகள் நிதி வழங்குவது சம்பந்தமாக கருத்தொருமைப் பாட்டைக் கொண்டுவர முயல்வர். அரசாங்க நிதியை மாகாணங்களுக்கிடையில் சமநிலையில் ஒதுக்குவதற்கு நிதி ஆணைக்குழு முயலும்.

அரசியல் யாப்பில், எல்லா மாகாணங்களின் பிரதிநிதிகளையும் கொண்ட ஒரு தேசிய காணி ஆணைக்குழுவை நியமிப்பதற்கு ஏற்பாடுண்டு. அரசுக்குரிய காணியைப் பயன்படுத்துவது சம்பந்தமான ஒரு தேசியக் கொள்கையை வகுப்பதற்கு இந்த ஆணைக்குழு பொறுப்புடையதாகும். அரசு காணிகள் தொடர்ந்து குடியரசின் சொத்தாகவேயிருக்கும். ஒரு மாகாண சபையின் தேவைக்கு வேண்டிய காணியை அந்த மாகாணத்திலிருந்து வழங்குவதற்கு அரசாங்கமே பொறுப்பாயிருக்கும்.

நிறுவனங்களுக்கிடையில் இனக்கத்தை ஏற்படுத்தல்

அதிகார மாற்றம் சம்பந்தமான அமைப்பில் அரசாங்கம், மாகாண சபை, உள்ளூர் அதிகார சபை ஆகியன ஒன்றிணைந்துள்ளன. இந்த நிறுவனங்களில் ஒவ்வொன்றும் மற்றொன்றில் தங்கியிருப்பது அவசியம்.

மத்திய அரசாங்கத்துடனான தொடர்புகளுடன் கொள்கை நிகழ்ச்சித் திட்டமிடல் ஆகியவற்றிற்காக தலைமைச் செயலாளருடன் மற்றைய செயலாளர்களும் ஒன்று கூடுவர். நிருவாக மேல்மட்டத்தில் இணக்கத்தை ஏற்படுத்தும் அமைப்புக்கு நிதிச் செயலாளர் (இவர் இப்பொழுது கொள்கைத் திட்டமிடற் செயலாளர்) தலைமை தாங்குவார்.

அரசாங்கம், மாகாண சபை, உள்ளூர் அதிகார சபை ஆகிய நிறுவனங்கள் ஒன்றுடனொன்று இணைந்து செயற்படுதல் வேண்டும். கோட்ட மட்டத்தில் நடைபெறும் நிகழ்ச்சித் திட்டங்களை இணைக்கும் அதிகாரியாக கோட்டச் செயலாளர் செயற்படுவர். இவர் மாகாண சபையில் வகிக்கும் பதவியுடன் உதவு அரசாங்க அதிபராகவும் பிரதேச சபைச் செயலாளராகவும் செயற்படுவர்.

அரசியல் மற்றும் நிருவாகத் துறைகளில் நடவடிக்கைகள் ஒன்றுடனொன்று இணைந்து நடைபெறும். அரசியல் துறையில் தேசிய, மாகாண மற்றும் உள்ளூர் ஆட்சி மட்டங்களில் தெரிவு செய்யப்பட்ட பிரதிநிதிகள் தத்தம் தொகுதிகள், அக்கறைகள் சம்பந்தமாக ஒருவருடன் மற்றொருவர் சேர்ந்து செயற்படுவர். இதே போன்று நிருவாகத்துறையில் அரசாங்க, மாகாண சபை மற்றும் உள்ளூராட்சி அதிகார சபை ஆகிய நிறுவனங்கள் தத்தம் நிகழ்ச்சித் திட்டங்களின்படி சமுதாயத்துடன் கலந்து செயற்படுதல் வேண்டும். சமுதாயத்திற்கான அபிவிருத்தி நிகழ்ச்சித் திட்டங்களைப் பொறுத்தவரையில் ஒரே மாதிரியான திட்டங்கள் வெவ்வேறு பிரிவினரால் வகுக்கப்படவும் கூடும்.

4. அதிகார மாற்றத்தை நிறுவனமயமாக்கல்; சில அரசியல், நிருவாக அக்கறைகள்

அதிகார மாற்றத்தின் மூலம் அதிகாரம் பகிர்ந்தளிக்கப்படுகிறது. அரசாங்க அதிகாரம் மாநிலப் பிரிவுகளுக்கு மாற்றப்படும் போது சமூக, பொருளாதார அதிகாரம் பரவலாக்கப்படுகிறது. அதிகார மாற்ற மூலம் கட்சிகளுக்கிடையில் சில உறவுகள் ஏற்படுகின்றன.

அதிகாரங்களை மாற்றும் பொழுது சில முரண்பாடுகளேற்படுகின்றன. எனவே, அதிகார மாற்றத்தை நிறுவன முறையாக்கும் பொழுது கலந்துரையாடி, அமைப்பு முறையான ஒழுங்குகளைச் செய்தல் வேண்டும். இதற்குப் புதிய அரசியல் மற்றும் நிருவாகச் செய்முறைகளின் தேவையேற்படும்.

அதிகாரப் பங்கீடு-அரசியல், நிருவாக பரிமாணங்கள்

மாகாண சபைகளுக்கு அதிகாரத்தை மாற்றிக்கொடுக்கும் பொழுது மாகாண அதிகார நிலைமையில் ஒரு மாநில தனித்தன்மையும் உணர்ச்சி நிலையும் ஏற்படும். அப்பொழுது மத்திய எல்லைப்புற உறவு நிலைகளில் ஒரு புதிய நிலை தோன்றும். அவ்வாறே மாகாண மற்றும் உள்ளூர் மட்டங்களுக்கிடையிலும் தனித்தன்மையிலும் உணர்வுநிலையிலும் வேறுபாடு தோன்றும்.

அரசியல் துறையில் மத்திய மாகாண உறவுகள் பாதிக்கப்படுமாயின் தேசிய அமைச்சர்கள், மாகாண அமைச்சர்கள், பாராளுமன்ற உறுப்பினர், மாகாண சபை உறுப்பினர் ஆகியவர்களுக்கிடையிலான உறவுகளும் பாதிக்கப்படும். மாகாணத்தின் அமைச்சரவைக்கும் உள்ளூர் அதிகார சபை தலைவர்க்கிடையிலும் மாகாண சபை உறுப்பினர்களும் உறுப்பினர்களுக்கிடையிலும் உறவுகள் பாதிப்படையக்கூடும். நிருவாகத் துறையில், தேசிய அமைச்சர்களும், மாகாண அமைச்சர்களுக்கும்மிடையிலும், மாகாணத்தில் தலைமைச் செயலாளர், அரசாங்க அதிபர்கள் ஆகியோர்க்கிடையிலும் உறவுகள் பாதிப்படைய நேரிடும்.

அதிகார உறவுகளை அந்தந்தப் பிரிவுகளிலுள்ளவர்களே நாடுவர். அதிகார உறவுகள் தீர்மானங்களைச் செய்வதானாலும் தீர்மானம் எதனையும் செய்யாமையாலும் பாதிக்கப்படக்கூடும். இந்த விடயத்தில், பங்குபற்றுபவர்களின் நிறுவனப் பலத்திலேயே செயற்பாடுகளின் தன்மை தங்கியுள்ளது.

அரசியல் மற்றும் நிருவாக நிறுவனப்பலம் மத்திய அரசாங்கத்திடமேயுள்ளது. எனவே அதிகார மாற்றம் செயற்பட வேண்டுமாயின் நிறுவனமுறையான கலந்துரையாடல், இணக்க ஏற்பாடு ஆகியன வேண்டும். இப்பொழுது மத்திய அரசுக்கும் மாகாணத்துக்குமிடையிலான உறவு ஒரு தனிக்கட்சி அடிப்படையிலேயே ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. கட்சி ஒழுங்கு முறையே இந்த உறவுகளை ஒழுங்குபடுத்தும்.

தேசிய, மாகாண நிலைமை முறைமைகளில் ஜனாதிபதி, ஆளுநர் ஆகியோர், சட்டத்தின்படி இணக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டியவர்களாவர். இந்த நடவடிக்கைகள் செவ்வை பார்த்தல், நிதானப்படுத்தல் ஆகிய தேவைகளுக்கும் உதவக்கூடும். நிறுவன முறையான கலந்துரையாடல் மத்திய அமைச்சர்களுக்கும் இவற்றுக்கு நேரான மாகாண அமைச்சகங்களுக்குமிடையிலும் நடைபெறுதல் வேண்டும். இங்கேதான் கொள்கை நிகழ்ச்சித் திட்டம் ஆகியன தொடர்பான பங்குடைமை முறை நிலவுகிறது. மாகாண சபைகள் அலுவல்களுக்காகிய அமைச்சின் அலுவலகம் நிதி ஆணைக்குழு கொள்கை திட்டமிடலுக்காகிய அமைச்சரின் அலுவலகம் ஆகியன இந்த இணக்க ஏற்பாடுகளுடன் தொடர்புடையனவாகும். இந்த அமைப்புகள் மாகாண சபைகளுக்காகிய இணக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்வதற்காக அபிவிருத்தி செய்யப்படுதல் வேண்டும். இவை முரண்பாடுகளைத் தீர்க்க உதவக்கூடிய முக்கிய தகவல்களைக் கொடுக்கக் கூடியனவாகும்.

மத்திய கட்டுப்பாட்டுத் தளங்கள்

அதிகார மாற்றத்தின் அளவும் எல்லையும் சட்ட அமைப்பினால் மட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. அதேவேளை செயற்பாட்டுக் காரணிகள் அதிகார மாற்ற அமைப்புச் செயற்படுவதனை மட்டுப்படுத்தக் கூடியனவாயுமிருக்கின்றன.

தேசியக்கொள்கை வகுத்தல் அரசாங்கத்தின் கடமையாயிருப்பதனால் மத்திய அரசாங்கத்தினதும் மாகாணங்களினதும் செயற்பாடுகளில் வேறுபாடுண்டு. மத்திய அரசு தன் கொள்கையின்படி செயற்படும் போது மாகாணம் தன் நிகழ்ச்சித் திட்டத்தை முகாமை செய்வதில் கவனம் செலுத்துகிறது. எனவே தீர்மானங்களைச் செய்யும் நடைமுறையிலிருந்து மாகாணங்கள் ஒதுக்கப்பட்டு வருகின்றன. இந்தப் போக்கு மாகாண சபைகளுக்குக் கிடைக்கும் நிதி வளங்களினாலும் மீள வலியுறுத்தப்படுகின்றது.

அரசியல் யாப்பு, வருமானத்தைப் பகிர்ந்துகொள்ளும் ஒழுங்கு எதனையும் செய்யாது மாகாண சபைகள் பட்டியலில் குறிப்பிடப்பட்ட வழிகளிலிருந்து கிடைக்கும் வருமானத்தை மாத்திரம் மாகாண சபைகளுக்கென ஒதுக்குகிறது. முதல் ஆண்டில் (1991) கிடைக்கும் வருமானம் ரூபா 2087/-

மில்லியனாகவிருக்குமென மதிப்பிடப்பட்டது. (அட்டவணை 2 ஐப் பார்க்க) மேல் மாகாணம் தவிர்ந்த ஏனைய மாகாணங்களில் கிடைக்கும் வருமானம் அம் மாகாணங்களின் மொத்த நிதித் தேவையில் மிகச் சிறிய பகுதியாகவேயிருக்கும். வரிகளைக் கூட்ட வேண்டுமாயின் பாராளுமன்றத்தினால் ஆக்கப்பட்ட சட்டம் அனுமதிக்கும் அளவுக்குள்ளேயே அவ்வாறு கூட்டலாம்.

எனவே, மாகாண சபைகளுக்குக் கிடைக்கும் நிதியிற் பெரும்பகுதி மாகாண நிருவாக அமைச்சினால் ஒதுக்கப்படும் நிதியாகவேயிருக்கும்.

மீண்டு வரும் செலவுகள் :-

1. தாபனச் செலவுகளுக்காகிய மானியம்: இதனுள் மாகாண சபை அலுவலகச் செலவுகள் அடங்கும்.
2. குறிப்பிட்ட விடயங்களுக்கும் மூலதனச் செலவுக்குமாகிய மொத்த மானியம்.
3. ஒரு குறிப்பிட்ட அளவின் அடிப்படையில் வழங்கப்படும் மானியம். ரூபா 1,000/- மில்லியன் சகல மாகாணங்களுக்குமாக ஒதுக்கப்படுகிறது. இத்தொகையை ஒவ்வொரு மாகாணமும் தங்கள் தற்றுனிவின்படி செலவு செய்யலாம்.

மூலதனச் செலவுக்காகிய பின்வரும் மானியங்கள் மாகாண சபைகளுக்கென 1991ல் அந்தந்த அமைச்சுக்களின் மூலம் ஒதுக்கப்பட்டன.

1. அரசாங்கத்தின் இடைக்கால முதலீட்டுத் திட்டத்தின் கீழான மானியங்கள்: இவை மாற்றப்பட்ட அதிகாரத்தின் கீழ் வரும் விடயங்களுக்காகும்.
2. பயங்கரவாத நடவடிக்கைகளினால் சேதமடைந்த சொத்துக்களை மறு சீரமைக்கவும் மீளக்கட்டுவதற்குமாகிய மானியங்கள்.
3. ஒருங்கணைந்த கிராம அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்காகிய உதவித் தொகைகள்.

மாகாணங்களின் தேவைகளுக்காகிய பணத்தொகை என்ன அடிப்படையில் மதிப்பீடு செய்யப்படுகிறது என்பது முக்கியமாகும். மாகாண சபைகளுக்காகிய வளங்கள் மட்டுப்படுத்தப்பட்டிருப்பதனால் அவற்றின் நிகழ்ச்சித் திட்டங்களின் அமைப்பில் அதிக மாற்றம் செய்ய அவற்றிற்கு முடியாமலிருக்கும்.

எனவே, மாகாண சபைகள் மத்திய அமைச்சுக்கள் தயாரித்த நிகழ்ச்சித் திட்டங்களையே தொடர்ந்து செயற்படுத்த வேண்டிய நிலையிலேயே இருப்பனவாகும். மாகாண சபைகளுக்கு மட்டுப்படுத்தப்பட்ட நிதியே கிடைப்பதனால் அபிவிருத்தி வேலைகளைத் தாம் விரும்பியபடி மாற்றியமைப்பது முடியாத காரியமாகும்.

'தேசிய நிகழ்ச்சித் திட்டங்கள்' எனப்படுவனவற்றை மத்திய அரசாங்கமே தயாரித்துச் செயற்படுத்துவதே அரசின் சிறப்புரிமையாகிவிட்டது. இப்பொழுது சனசக்தி எனும் வறுமை தணிப்புத்திட்டம் மாகாணங்களில் செயற்படுத்தப்படும் முக்கிய திட்டமாகும். இத்திட்டம் பிரதி சனசக்தி ஆணையாளராகச் செயற்படும் அரசாங்க அதிபர் மூலமே செயற்படுத்தப்படுகிறது. இந்தத் திட்டத்தை மாகாண சபைகளே நேரடியாகச் செயற்படுத்த வேண்டியதாயிருந்த பொழுதிலும் இதன் முதற் சுற்று வேலைகள் இவற்றிடம் ஒப்படைக்கப்படவில்லை. இத்திட்டத்தின் இரண்டாம் சுற்றில் சில மாற்றங்கள் செய்யப்பட்டுள்ளன. ஆனால், அது பொறுப்பை இரட்டிப்புத்தன்மையாக்கியுள்ள தேசிய நிகழ்ச்சித் திட்டங்கள் மாகாண சபைகள் மூலம் செயற்படுத்தப்படாவிடின் அதிகார மாற்றம் செய்யப்பட்டதன் நோக்கம் நிறைவேறுவதில் தடையேற்படும்.

மத்திய அரசாங்கம் கையாளும் நுண்ணிய முகாமைத்துவத்தை விரிவடையச் செய்ய முயற்சி செய்யப்படுமாயின் அதிகார மாற்றத்தின் விளைவான செயற்பாடுகள் ஓரமாக்கப்பட்டுவிடும். உண்மையில், அதிகார மாற்றம் உள்ளூர் முயற்சிகளுக்கு ஊக்கமளித்து அபிவிருத்தி நோக்கங்களுக்கு உதவுவதாயிருத்தல் வேண்டும். அதிகார மாற்றத்தைச் செயற்படவிடாது தடைசெய்து முயல்வது அபிவிருத்தியேற்படுவதைத் தடை செய்வதாகும்.

அதிகார மாற்றத்திற்கு ஆற்றலளித்தல்

அதிகாரம் மாற்றம் சம்பந்தமான சங்கட நிலை என்னவெனில் உள்ளூர்த் தொகுதிகளுக்குத் தன்னாட்சியுரிமை வேண்டுமென வாதாடியவர்களே அந்த உரிமையை மட்டுப்படுத்த முயல்வதாகும். மத்திய மயப்படுத்தலும் பன்முகப்படுத்தலும் ஈற்றில் அதிகாரத்தோடு சம்பந்தப்பட்ட விடயமாகும்; இந்த அதிகாரம் சமூக, பொருளாதார, அரசியல் அதிகாரங்களென விரிவடையும். அதிகார மாற்றமேற்படும் போது எல்லைப் புறத்துக்கு அதிகாரம் கிடைத்தல் வேண்டும். அதிகாரம் பெறாத பலவீனமுற்றிருக்கும் எல்லைப் பகுதிகள் நிலையான அபிவிருத்திக்கு உதவ முடியாது.

அதிகார மாற்றச் செயற்பாட்டின் முக்கிய நோக்கம் எல்லைப்புறப் பகுதிகளுக்குப் பலமும் திறமையுமேற்படச் செய்வதாகும். பல்வேறு விடயங்களையும் கருமங்களையும் எல்லைப் புறங்களுக்கு மாற்றிக் கொடுக்கும் போது அவற்றைக் கையாள்வதற்கு வேண்டிய அறிவுத்திறனையும் அவைபெற ஏற்பாடு செய்தல் வேண்டும். இந்த அறிவுத்திறன் இதுவரைகாலமும் திட்டமிடல், நிகழ்ச்சித்திட்டம் ஆகியவற்றைக் கையாண்டு வந்த மத்திய அமைச்சுகள், திணைக்களங்கள் ஆகியவற்றிடமேயிருந்தது.

மாகாண சபைகள் தகுந்த முறையில் அபிவிருத்தித் திட்டங்களைக் கையாள வேண்டுமாயின் அவற்றிற்கு திட்டமிடல், ஒழுங்குபடுத்தல், முகாமை

செய்தல் ஆகிய திறமைகள் தேவையாகும். ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஒருங்கிணைந்த கிராம அபிவிருத்தி திட்டங்களுடன் திட்டமிடற் கூறுகளும் செயற்பட்டு வந்த பொழுதிலும் ஒரு முழுமையான துணைத் தேசியத் திட்டமெதுவும் இதுவரை அக்கூறுகளினால் தயாரிக்கப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. எவ்வாறாயினும், அதிகார மாற்றம் செய்யப்படுவதுடன் பரந்த அளவிலான பொருளாதார, சமூக சேவைப் பொறுப்புகளும் மாகாண சபைகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் பொழுது நிறுவனமுறையான ஒரு துணைத்தேசிய திட்டம் தயாரிப்பது மிக அவசியமாகும்.

மத்திய அரசுக்கும் மாகாணங்களுக்கிடையிலும் சமமான திறமைகள் இல்லாதவிடத்து மத்திய ஆட்சியின் கீழ் நிலவிய செயற்பாடுகள், பொறுப்புகள் சம்பந்தமான பிளவு தொடர்ந்திருக்கக்கூடும். தேவையான கொள்கைகள் பற்றி மத்திய அரசுக்கு யாவும் தெரியும். மாகாணங்கள் அவற்றைச் செயற்படுத்தும் விடயத்தை மாத்திரம் கவனிக்கக் கூடும் என்று வாதிக்கப்படலாம். இந்த நிலைமை தொடர்ந்திருக்கக் கூடாது. எனவே, மத்திய அரசுக்கும் மாகாணத்திற்குமிடையிலுள்ள உறவுகள் தேசிய மற்றும் மாகாண அபிவிருத்தி உபாயங்களையும் நிகழ்ச்சித் திட்டங்களையும் திட்டமிட்டு நிறைவேற்றக் கூடிய வகையில் இருத்தல் வேண்டும்.

ஆகவே, மத்திய அரசுக்கும் மாகாணங்களுக்குமிடையிலுள்ள உறவுகள் ஒருவரில் ஒருவர் தங்கியுள்ள பங்குடைமை அடிப்படையில் இருப்பது அவசியமாகும். அரசியல் மட்டத்தில் புரிந்துணர்வும் தன்னறிவும் மாற்றப்பட்ட அதிகாரத்திற்கு ஈடுகொடுக்கக் கூடியனவாயிருத்தல் வேண்டும்; நிருவாக மட்டத்தில் அறிவுத் திறமை, செயல் திறனும் மாற்றப்பட்ட அதிகாரத்திற்குத் தகுந்தனவாயிருத்தல் அவசியமாகும்.

பல வரிசை முறைமை அமைத்தல்

அதிகார மாற்றம் இரண்டு வரிசை ஆட்சி முறைமைக்குள் அடங்கியதாக இருக்க முடியாது. அவ்வாறு இருப்பின் அது வலுக்குறையச் செய்யும். அதிகார மாற்றத்தைப் பரவலாக்குவதும் ஜனநாயக நிறுவனங்கள் உள்ளூர் மற்றும் கிராம மட்டங்களில் முன்னேற்றமடைவதும் அதிகாரப் பரவலாக்கலுக்கு வலுவூட்டுவனவாகும். எனவே, உள்ளூர் அதிகார சபைகளும் கிராமோதைய மண்டலங்களும் அதிகாரப் பரவலாக்கல் முறைமையில் ஒருங்கிணைந்த வரிசைகளாகும். அப்பொழுது மாகாண சபை பல ஊர்களாகக் கொண்ட ஒரு சமுதாயமாகிவிடும்.

இத்தகைய அதிகார மாற்றம் பரந்த அளவிலான அரசியல் விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்தும். அத்துடன் அபிவிருத்தி நடைமுறைகளைச் சிறந்த முறையில் பின்பற்ற உதவும் பயிற்சியும் இந்த மாற்றம் பெருமளவில் வழங்கக்கூடியதாயிருக்கும்.

பலமட்ட அமைப்பு முறையான அதிகார மாற்றம் பொறுப்புகளைப் பன்முகப்படுத்துவதற்கு வசதியளிக்கிறது. இவ்வாறு பொறுப்புகள் பன்முகப்படுத்தப்படும் பொழுது முகாமைத்துவம், அபிவிருத்தி ஆகிய கருமங்களில் சமுதாயம் பரந்த அளவில் ஈடுபடவாய்ப்புண்டாகும்.

முன்னைய அணுகுமுறைகளில் நிலவிய குறிப்பிடத்தக்க இடைவெளியே அபிவிருத்தித் திட்டங்களில் பங்கு பற்றும் அணுகுமுறைகள் இணைக்கப்படுவதற்கு ஊக்கமளிக்காத நிலைமை நிலவக் காரணமாகும்.

மேலும், ஏற்கனவே குறிப்பிடப்பட்டது போன்று, பல வரிசை முறைமை உள்ளூராட்சி முறையிலுள்ள அடிப்படை விடயங்களாகிய நிலைத்திருக்கக் கூடிய தன்மைக்கும் பலனடையக் கூடிய வாய்ப்புக்கும் இடமளிக்கிறது. மாகாண சபைகளும் உள்ளூர் அதிகார சபைகளும் நிலைத்திருக்கக் கூடியனவாயும் பலனளிக்கக் கூடியனவாயுமிருப்பின் அதிகார மாற்றத்தினால் நற்பயனுண்டாகும்.

5. பங்குடைமையைச் செயற்படச் செய்தல் :

வருங்காலத்திற்காகிய கடப்பாடு

பொது சேவை
மாண்புமிகு

இலங்கையில் அதிகார மாற்றத்தின் வாய்பையும் நோக்கத்தையும் சுதந்திரத்திற்குப் பின்னான சமூக பொருளாதார நெருக்கடிகளின் வரலாற்றுடன் தொடர்புடுத்திப் பார்த்தல் வேண்டும். எல்லைப்புறங்கள் படிப்படியாக ஒதுக்கப்பட்டு வந்தமையினாலேயே வடக்கிலும் கிழக்கிலும் எதிர்ப்புக்கள் தோன்றின. இளைஞர் விவகாரம் பற்றி ஆராய்ந்த ஜனாதிபதி ஆணைக்குழு (1990) வருங்கால அரசியல் அமைப்பில் அதிகார மாற்றம் அவசியமாகுமென ஒருமனதான கருத்துத் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது எனக் குறிப்பிட்டுள்ளது. அதிகார மாற்றம் மாகாண சபைகளுக்கு மாத்திரமன்றி உள்ளூர் மட்டத்திலும் நடைபெறுதல் வேண்டும் எனவும் இந்தக் ஆணைக்குழு கருத்துத் தெரிவித்துள்ளது.

இலங்கையில் அரசியல் மற்றும் நிருவாக நிறுவனங்கள் மீளமைப்புச் செய்யும் பொழுது ஆட்சிமுறையில் மக்களின் ஜனநாயகக்கட்டுப்பாடு இருத்தல் வேண்டும்; உள்ளூர்ச் சமுதாயத்தினரைச் சமூக அரசியல் செயல் முறைகளில் ஒருங்கிணைத்துக் கொள்ளுதலும் வேண்டும். பொருளாதாரத்துறையில் ஓரமாக்குவதும் சமூக நிலையில் ஒதுக்கி வைப்பதும் அரசியலில் குழப்ப நிலையையேற்படுத்தும். அதிகார மாற்றம் மாநில அல்லது உள்ளூர் சுயாட்சி சம்பந்தமான அரசியல் மற்றும் நிருவாக அபிப்பியாசமுமாகும்.

மாநில அடையாளமும் உணர்ச்சியும் சமூக, பொருளாதார அக்கறைகளைக் கொண்டுள்ளன. இவற்றிற்குப் பன்முகப்படுத்தப்பட்ட அரசியல், நிருவாக ஒழுங்குகள் மூலம் இடமளிக்கப்படுகிறது. மாகாண சபைகளுக்கு அதிகார மாற்றம் செய்வதன் மூலம் இலங்கையில் அரசியல், நிருவாக முன்னேற்றத்துக்கு வழிவகுக்கப்படுகிறது. எவ்வாறாயினும் அதிகார மாற்றம், மாநில, உள்ளூர் சமூகங்களின் தற்கால, எதிர்கால நலன்களுக்கு உதவும் முறையில் பணிகளின் முகாமைத்துவத்திலும், திட்டமிடல் சீர்திருத்தத்திலும், பொருத்தமானதும் குறிப்பிடத்தக்கதுமான சந்தர்ப்பத்தை வழங்குவதில் தங்கியுள்ளது.

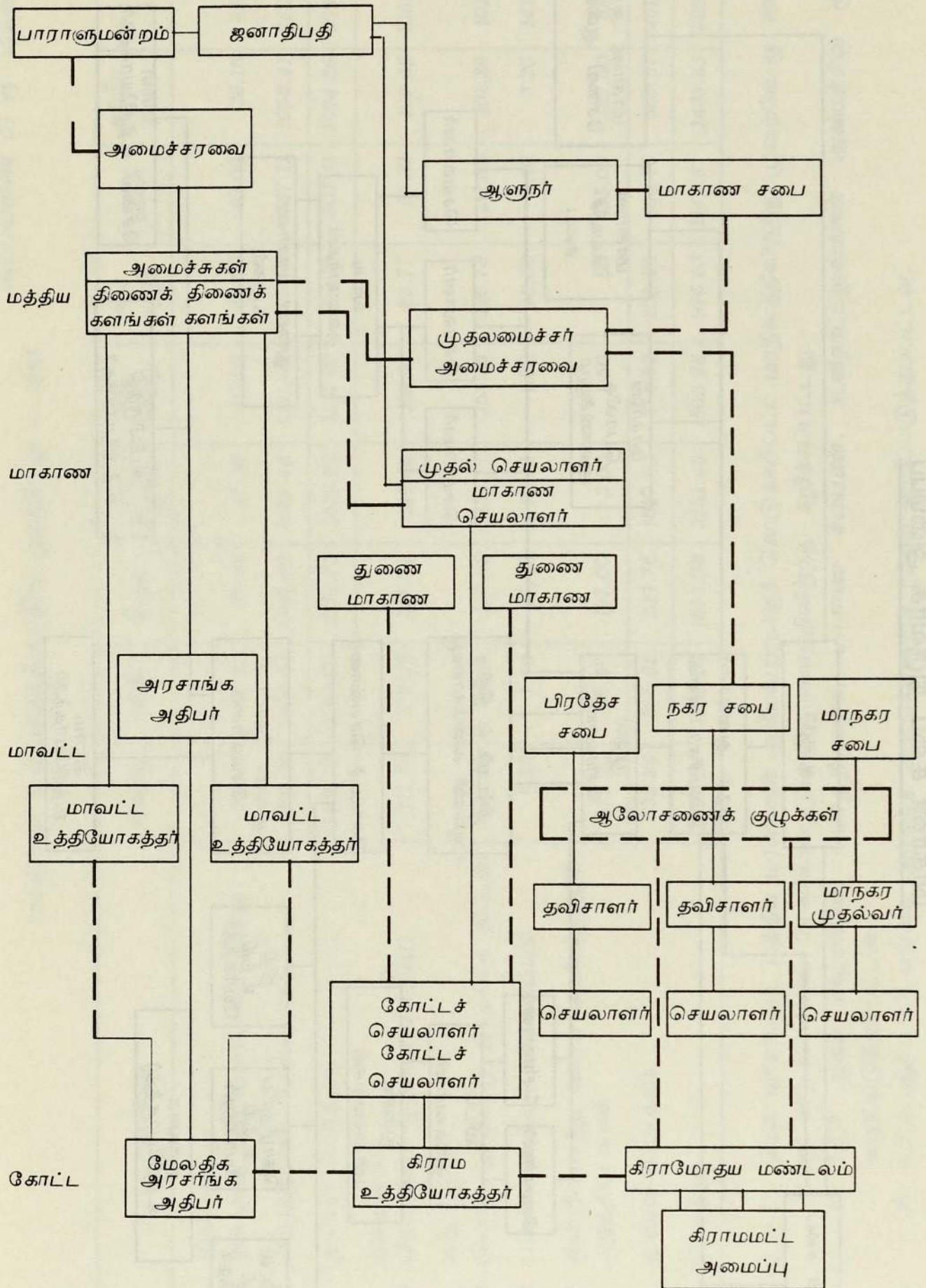
அரசாங்க அதிகாரத்தை மாநிலங்களுக்கும் உள்ளூர் கூறுகளுக்கும் மாற்றுவது சமூக, பொருளாதார அதிகாரத்திற்கு வழி வகுப்பதாகும். அதிகார மாற்றக் கூறுகளை உருவாக்கி விட்டால் அதிகாரம் பரவலாக்கப்பட்டுவிட்டது எனக்கொள்ள முடியாது. ஆனால், இலங்கையில் மத்தியமயமாக்கப்பட்ட முறைமையிலும் பார்க்க அதிகார மாற்றம் செய்யப்பட்ட முறைமையில் அதிகாரப் பரவலாக்கல் நடைபெறுவதற்குக் கூடிய வாய்ப்புண்டு எனக்கொள்ளலாம்.

வறுமையைக் கருத்திற்கொண்டு அபிவிருத்தித் திட்டங்களைச் செயற்படுத்துவதற்கு கூடிய அளவில் அதிகாரம் பகிர்ந்தளிப்பு அவசியமாகும். எத்தகைய வறுமை என்பதுடன் எந்த அளவுக்கு வறுமையிருக்கிறது என்பதையும் கவனத்திற்கொண்டே அதனை அகற்றுவதற்குத் திட்டம் வகுத்தல் வேண்டும். அதிகார மாற்ற முறைமை மூலமே வறுமையின் பரிமாணத்தை தகுந்த முறையில் கவனத்திற்கொள்ளலாம்.

அதிகார மாற்றத்தைக் கவனிக்கும் பொழுது, அந்த முறைமை தகுந்த முறையில் இயங்காமலிருப்பதையும் அதிகார மாற்ற நடவடிக்கைகளைக் கட்டுப்படுத்த முடியாமலிருப்பதையும் கொள்கை வகுப்பவர்கள் கவனிக்கக்கூடும். அப்பொழுது அதிகாரப் பரவலாக்கல் முறைமை பயனளிக்குமா, பயன்படுமாற்றல் அதற்கு உண்டா என்பன போன்ற கேள்விகள் எழக்கூடும். அதிகார மாற்றத்தின் போது இத்தகைய சங்கடமான நிலை ஏற்படலாம். இத்தகைய பிரச்சினைகளுக்கு உடனடியாக தீர்வு காண்பது கடினமாகும். புதிய பிரச்சினைகள் எழும்பொழுது உயர் அதிகாரிகள் அவற்றைக் கட்டுப்படுத்தித் தீர்வு காண வேண்டுமென அவர்களை வற்புறுத்த முடியாது. அதிகார மாற்றம் மக்களையும், நிறுவனங்களையும் முக்கியமாகப் புதிய நிறுவனங்களையும் பொறுத்ததாகும்.

நிறுவனங்களை, முக்கியமாக மக்களோடு தொடர்புடையனவற்றை கட்டியெழுப்புவதற்கு இடையறா முயற்சி தேவையாகும்.

அரசாங்க நிருவாகக் கட்டமைப்பு

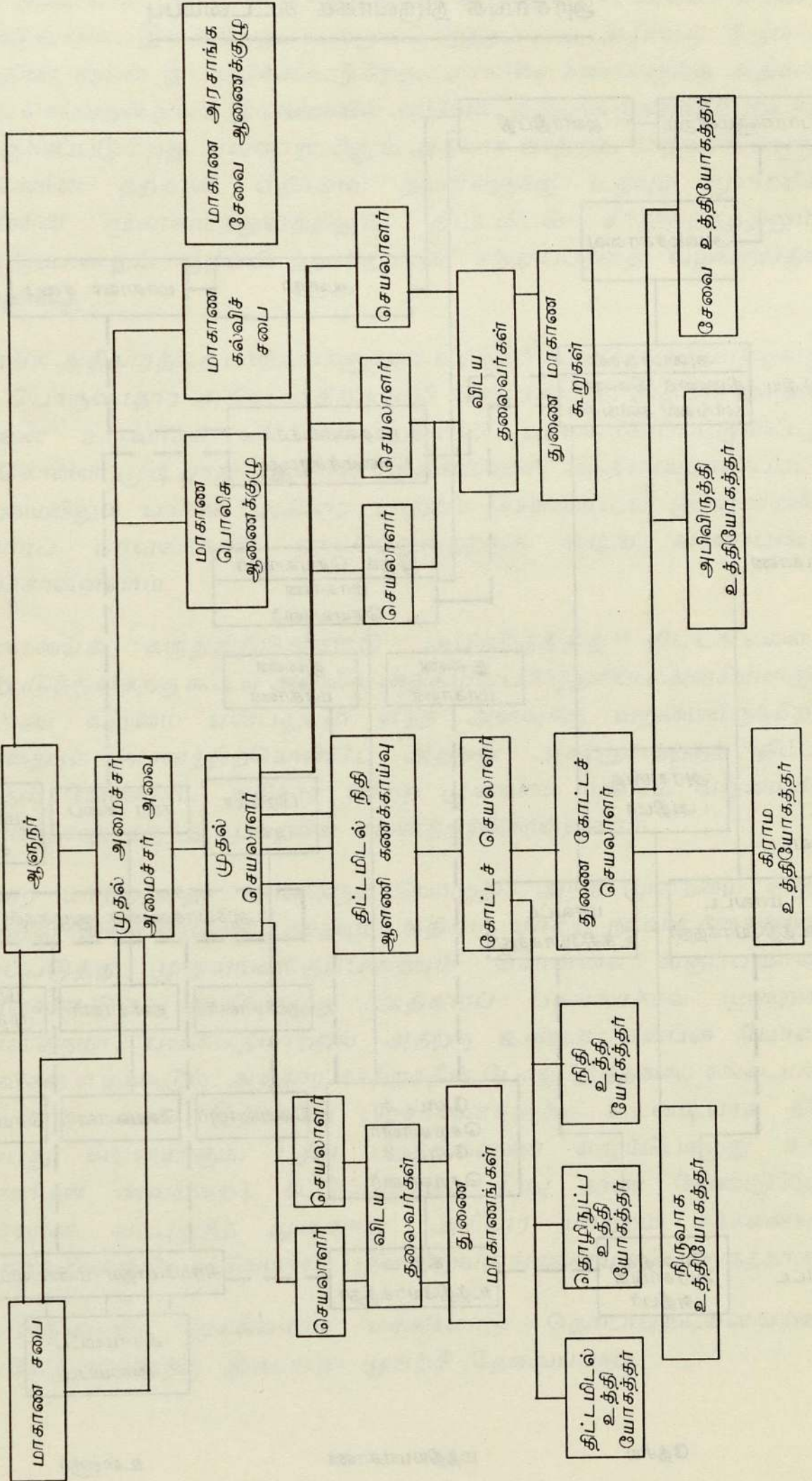

தேசிய

மத்தியமாகாண

உள்ளூர்

மாகாண சபை நிருவாக அமைப்பு

மாகாண சபைகளுக்காகிய மானியம் - 1991

மானியம்	மேற்கு	மத்தி	தென்	வட கிழக்கு	வட மேற்கு	வட மத்தி	ஊவா	சப்பிர கமுவ	
மீளவருவது									
1. தாபனம் (அலவன்ஸ் செலவுகள்)	54.40	45.25	25.32	45.18	40.20	41.50	40.00	36.15	328.00
2. மொத்தமான தேவைகள்	1351.96	1108.52	1346.00	1578.48	1291.09	726.68	767.11	1058.41	9228.25
துணை மொத்தம்	1406.36	1153.77	1371.32	1623.66	1331.29	768.18	807.11	1094.56	9556.25
மூலதனம்									
3. பிரமாணம் (நற்பணியின்படி)	211.53	137.96	147.74	146.65	118.16	62.77	65.81	109.38	1000.00
எம்.ஈ.ஐ.பி.									
4. (பொது முதலீட்டு நிகழ்ச்சித் திட்டம்)	149.65	74.36	139.62	136.77	153.33	126.78	131.85	101.29	1013.65
5. புனர்வாழ்வும், புனரமைப்பும்	6.50	1.80	37.40	1342.40	1.70	18.60	5.10	3.20	1416.70
6. ஒன்றிணைந்த ஊரக அபிவிருத்தி கருத்திட்டங்கள்	525.20	94.50	197.00	2.00	1.50	.50	136.00	125.50	881.70
துணை மொத்தம்	692.88	308.62	521.76	1627.82	274.69	208.65	338.76	338.87	4312.45
மொத்தம்	2099.24	1462.39	1893.08	3251.48	1605.98	976.83	1145.87	1433.43	13868.30

குறிப்பு :- 1) மேல் மாகாணம், மத்திய மாகாணம் ஆகியவற்றுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட மாநிலத்திலிருந்து முறையே ரூ. 800 மி. ரூ. 200 மி. 1991ல் சேகரிக்கப்படும் வருமானத்திலிருந்து கழிக்கப்பட்டது.

2) 1.2.3 ஆகிய விடயங்கள் பொதுநிருவாக, மாகாண சபைகள், உள்ளாட்டலுவல்கள் அமைச்சின் மூலம் வழிப்படுத்தப்பட்டன.

3) 4.5.6 ஆகிய விடயங்கள் அந்தந்த அமைச்சுகளின் மூலம் வழிப்படுத்தப்பட்டன.

மாகாண சபைகளின் மதிப்பிடப்பட்ட வருமானம் - 1991

ரூ. மில்லியன்

மேற்கு	-	1414.00
மத்தி	-	123.47
தெற்கு	-	68.57
வடகிழக்கு	-	39.46
வடமேற்கு	-	78.51
வட மத்தி	-	31.97
ஊவா	-	21.74
சப்பிரகமுவ	-	51.95
மொத்தம்		<u>2087.51</u>

மாகாணங்களின் சமூக பொருளாதார நிலைபற்றிய சில விபரம்

விபரத் தலைப்பு	மேற்கு	மத்திய	தெற்கு	வட கிழக்கு	வட மேற்கு	வட மத்திய	ஊவா	சப்பிர கமுவ
1. குடித்தொகை (ஆயிரம்)	4245	2123	2099	2378	191	988	1005	1608
2. ஆள்வீத வருமானம் (மாதம்)	405.62	293.25	288.44	308.73	358.73	277.50	290.15	302.02
3. வறுமை (வறுமைமட்டத்தின் கீழுள்ள குடித் தொகை %)	17.80	26.86	30.73	18.90	29.02	24.57	29.77	40.01
4. தொழிலின்மை வீதம் (%)	24.3	14.1	26.0	11.0	14.3	9.5	10.1	17.9
5. குழந்தை மரணம்								
6. உணவுகளுக்காகிய செலவு	203.37	174.21	166.66	188.41	171.03	170.60	167.80	160.30
7. கல்வித் தேர்ச்சி (கல்விகற்ற ஆண்டுகள்)	5.51	4.23	4.45	4.28	3.77	4.75	4.02	4.36

ஆதாரம் :- அரசகத்துறை மறுசீரமைப்பின் பிசுக்கால் தன்மைகள் பற்றிய அறிக்கை - எம்.ஆர்.பி. சல்காடோ மிமியோ, 1989

பி. அ. க. நி.

பணிப்பாளர்கள் :

- பேராசிரியர் சி. சூரியகுமரன்
- திரு. கொட்பிறை குனதிலகா
- திரு. மொகமது உசேன்
- திரு. ஏலியன் எச். பெரேரா
- திரு. டி. சோமேஸ்வரன்
- கலாநிதி சுபாஸ் செளலா

கௌரவ கூட்டுப் பணிப்பாளர்கள்

- பேராசிரியர் பேட்ராம் பஸ்தியாம்பிள்ளை
- திரு. அசோக குணவர்த்தன
- கலாநிதி (குமாரி) ரதிகா குமாரசாமி
- பேராசிரியர் ஆஸ்லே பெரேரா
- திருமதி சகுந்தலா லக்ஷ்மி குருப்பு
- திரு. ஜெ. வி. தாம்பர்

கொள்வனவுக் கட்டளைகளுக்கும் விசாரணைகளுக்கும்

பி. அ. க. நி.
37/3, பேதிரிஸ் வீதி,
கொழும்பு - 03,
இலங்கை.
தொலைபேசி : 574879

CRDS MONOGRAPH SERIES

(Published, 1991-1992)

(Phase - 1)

1. Devolution in Sri Lanka - Origins and Concepts
- **Prof. C. Suriyakumaran.**
2. Fiscal Devolution
- **Prof. C. Suriyakumaran.**
3. Development Planning under Devolution
- **Mr. Godfrey Gunatilleke.**
4. Devolution, The Law & Judicial Construction
- **Dr. (Ms) Radhika Coomaraswamy.**
5. Provincial Councils - Structures and Organizations
- **Mr. Asoka Gunawardena.**
6. The Plantation Communities and the Provincial Council System
- **Prof. Bertram Bastiampillai.**
7. Harnessing the Development Potential of Regional Resources
- **Prof. J. M. Gunadasa.**
8. Environmental Management under Devolution
- **Mr. V. K. Nanayakkara.**
9. The System of Provincial Councils in Sri Lanka, Centre-Province Relations
- **Dr. (Ms) Tressie Leitan.**
10. Training for Decentralized Administration under Devolution : Issues and Prospects
- **Mr. Neil Fernando.**

CIDS MONOGRAPH SERIES

(Published 1991-1992)

(Part - I)

1. Devolution in Sri Lanka - Origins and Concepts
- Prof. C. Sanyal
2. Fiscal Devolution
- Prof. C. Sanyal
3. Development Planning under Devolution
- Mr. Geoffrey Gunnell
4. Devolution, The Law & Judicial Construction
- Dr. (Ms) Radhika Coomaraswamy
5. Provincial Councils - Structure and Organizations
- Mr. Anura Kumara
6. The Planning Commission and the Provincial Council
- Prof. Bettina Staudacher
7. Harnessing the Development Potential of Regional Resources
- Prof. J. M. Gnanadasa
8. Environmental Management under Devolution
- Mr. V. K. Manayakkara
9. The System of Provincial Councils in Sri Lanka - Centre-Province Relations
- Dr. (Ms) Thresia Lalan
10. Training for Decentralized Administration under Devolution : Issues and Prospects
- Mr. Neil Fernando

THE MONOGRAPH SERIES

(1993 -1994)

(Phase II)

1. Centre Provincial, Provincial Local Relations - A Legal Perspective
- **Dr. Shirani Bandaranayake.**
2. "Physical Planning under Devolution"
- **Dr. A. L. S. Perera.**
3. Progressive Development of Technology Under Provincial Councils.
- **Mr. D. L. O. Mendis.**
4. The Provincial Council System and The Devolution of Law and Order.
- **Mr. T. E. Anandarajah.**
5. Impact of Devolution on Public Bus Service
- **Dr. John Diandas.**
6. The Devolution Experience - A Case Study of Centre-Periphery and Inter-Provincial Relations Pertaining to Education
- **Dr. Premadasa Udagama.**
7. Towards a Framework for Regional Specialization in Agricultural Production
- **(Ms) W. D. Wickremasinghe & M. C. P. Seneviratne.**

THE CRDS SPECIAL PUBLICATIONS

(1993 - 1996 Programme)

1. Report on the Regional Workshop on Devolution, Development and Environment - Central Provincial Council Kandy.
- **(Mimeo Copies)**
2. Report on the Regional Workshop on Devolution, Development and Environment - North Western Provincial Council Kurunegala.
- **(Mimeo Copies)**
3. Environmental Planning for Development - The Autumn '91 Lectures at the London School of Economics and Political Science.
- **Prof. C. Suriyakumaran**
4. The Methodology of Environment and Development Management.
- **Prof. C. Suriyakumaran**
5. The Dambadeniya Micro - Level Development Plan (Alawwa Division)
- **CRDS Research Publication**
6. Special Report of the First National Conference on the Devolution Experience.
- **CRDS/SLFI Publication**
7. Sri Lanka's System of Provincial Councils: The Second Phase
- **Joint study by V. N. Sivarajah, Prof. G. T. Leitan, and Dr. Shirani Bandaranayake**
8. Environmental Audit : The Pilot Studies.
- **CRDS and Private Sector Partners.**
9. Sri Lanka Year 2000 - Towards the 21st Century.
- **CRDS Special Panel**
10. Urbannization and Urban Reserarch in Sri Lanka.
- **Prof. A. L. S. Perera**
11. Resources Balance Sheets. As an Essential Management Tool in Environment and Development Management.
- **Special CRDS Publication**